

Doar limba Rusaliilor poate reface dialogul cu Dumnezeu

Nimic nu este mai întâlnit în diferite medii: social, politic și mai ales religios, decât îndemnul la unitate, iar acest îndemn nu poate fi doar rezultatul unor calcule și interese ce decurg din activitățile specifice acestora, ci dintr-o necesitate firească sau mai bine zis dintr-o vocație ontologică a omului. Antropologia biblică și patristică definește esența omului ca fiind chip al protochipului dumnezeiesc, unul și întreit.

† **Ioachim BĂCĂUANUL,**
Episcop-vicar al
Arhiepiscopiei Romanului
și Bacăului

Toate corespondențele teandrice dintre chip și protochip stabilesc o cale de cunoaștere a lui Dumnezeu și a omului prin Dumnezeu și devin mediul, cadrul, care face din om un loc al prezentei lui Dumnezeu. Starea paradisiacă dezleagă cel mai bine înțeleșurile comuniunii interpersonale a omului cu Dumnezeu, într-o legătură a iubirii izvorâte din Dumnezeu și împărtășite omului care, transfigurat, o întoarce ca ofrandă lui Dumnezeu, încheind inelul iubirii mistice într-o ascendență epectatică.

Omul se regăsește pe sine atunci când îl întâlnește pe Dumnezeu

Omul nu poate fi definit numai prin ceea ce face, ci, mai ales, prin ceea ce este și ceea ce devine. Holmes zicea că în această lume nu este important unde reușim să ajungem, ci care este direcția în care ne mișcăm. Iar sintagma patristică „Dumnezeu Se face om pentru ca omul să se facă dumnezeu” subliniază tocmai vocația fundamentală a omului care trebuie să fie orientat permanent spre Dumnezeu, Biruitorul morții. De aceea, afirmația socratică a cunoașterii de sine își găsește sensul doar ca raportare la cunoașterea lui

Dumnezeu, Cel care transfigurează și pnevatizează materia. Dacă omul ar rămâne doar la cunoașterea de sine, acest fapt nu-i de ajuns, întrucât aceasta îl face suficient sieși, fără să se mai raporteze la Dumnezeu. Mântuitorul, la *plinirea vremii*, nu a preluat principiul socratic *gnosis te afton*, ci a chemat omul la metanoia,

adică la a-și orienta ființa către Cel ce este. Prin urmare, omul, ca ființă pshio-somatică, cu conștiință de sine, nu trebuie să descopere în ființa sa doar sinele personal și conștient, ci pe Dumnezeu, Care este Duh și Se roagă în noi cu suspine negrăite. Acest Duh este Mângâietorul, Vistierul bunătăților și Dătătorul de viață.

Babilonul simbolizează triumful neîmplinit al unei lumi care evaluează doar latura perisabilă a omului și de aceea eșecul său este atât de zguduitor.

Într-un alt sens, omul nu se regăsește pe sine decât atunci când L-a întâlnit pe Dumnezeu și când templul trupului său este Biserica în care locuiește El și aceasta pentru că orice efort uman solitar în raport cu Dumnezeu nu poate depăși limitele perisabilului. Doar împreună-lucrarea cu harul divin poate face ființa umană loc al teofaniilor, iar tot complexul trăirilor și activităților ei devine divino-uman pentru că Dumnezeu este prezent în ființa omului.

Perioada post-edenică și mai ales post-diluviană a fost marcată de dorința nostalgică profund ancorată în ființa umană a regăsirii de sine și a refacerii unității primordiale izvorâte din comuniunea cu Dumnezeu. Umanitatea căzută a resimțit tragic lipsa coerenței și limpezimea înțeleșurilor lucrurilor, însă sentimentul poate cel mai puternic ce a caracterizat-o a fost dorința devenirii întru ființă, a autodepășirii condiției ei perisabile, ca o dominantă ce a urmărit-o în toată istoria și care nu e altceva decât strigătul mut al chipului lui Dumnezeu din om dezgolit de veșmântul prezenței divine.

Babilon, paradoxul Ierusalimului ceresc

Evenimentul biblic cel mai sugestiv care arată confuzia, neputința depășirii condiției umane, eșecul efortului colectiv uman al unei societăți lipsite de prezența lui Dumnezeu și care este sortită să se risipească se află în capitolul 11 din Cartea Facerea, unde este istorisită zidirea neterminată a Turnului Babel. Turnul Babel inițiază în istoria umanității imaginea șablon de axă a valorilor, trimitând la ideea de verticalitate și mediere, ca vocație a omului în raportul său cu Dumnezeu și creația, așa cum scara lui Iacov (Facerea 28, 12), Sinaiul sau Carmelul reprezintă imaginea-simbol a efortului ascetic ce duce la îndumnezeire. În cazul de față, Babel este o parodie nefericită a unui efort uman colectiv rămas prizonier al propriilor mijloace circumscrise orizontului neputinței. Incompatibilitatea dintre intențiile constructiviste ale babilonienilor și cele ale planului dumnezeiesc evocă dezintegrarea unității primordiale și anunță exodul și supraviețuirea în pribegia înstrăinării omului de Dumnezeu. Conform hermeneuților biblici, limba babilonienilor ar fi fost cea adamică, iar turnul - o replică artificială a pomului paradisiac ce ar fi putut constitui scara spre înveșnicire a protopărinților. Astfel, Babel ar putea fi evaluat fie ca încercare nostalgică de refacere a unității primordiale dintre Dumnezeu și om, fie ca efort vanitos de câștigare a unui dar ceresc izvorât dintr-o pomire luciferică reiterată. Cu toate că pedeapsa pentru această atitudine greșită a fost amestecarea limbilor și exodul, Dumnezeu va binecuvânta prin Avraam - părintele credinței - toate popoarele pământului, iar prin profeti va pregăti umanitatea pentru venirea timpului mesianic al reasezării valorilor în matricea lor firească.

Reprezentare plastică a Turnului Babel, tablou realizat de Pieter Bruegel cel Bătrân, 1564

Alături de construirea turnului, capitolul 11 din Facerea istorisește și zidirea cetății Babilon, echivalent al orașului blestemat, opusul Ierusalimului ceresc în plan simbolic, o minunăție viciată, care, prin frumusețile și intențiile ei, a debusolat pe om, orientându-l spre un sens greșit al înțelegerii vocației sale ontologice. Babilonul simbolizează triumful neîmplinit al unei lumi care evaluează doar latura perisabilă a omului și de aceea eșecul său este atât de zguduitor. Babel reprezintă antiteza Ierusalimului ceresc, ce ne înfățișează o societate goliță de valențe spirituale, sortită prin aceasta risipirii, iar refacerea unității inițiale pierdute devine viabilă doar ca acțiune chentocă-filantropică dumnezeiască. Apocalipsa lui Baruch prezintă toate amănuntele legate de construirea turnului, înfățișându-l ca pe o lucrare contrară naturii. De aceea, după părerea lui pseudo-Philon, ea nici nu a fost finalizată, ci s-a dărâmat parțial datorită unui vânt puternic sau cutremur.

Conform afirmațiilor exegeților biblici, Babel ar fi expresia neacceptării de către om a unui Dumnezeu unic și încercarea construirii unui nume care să nu poarte în măruntaiele sale taina lui Dumnezeu. De aceea turnul poartă un nume idolatru și nu iconic, imboldul autonom al babilonienilor fiind o desacralizare a numelui.

Glosolalia pune față în față zidirea turnului Babel și momentul Cincizecimii

Origen spune că Dumnezeu a trimis pe îngeri pentru a amesteca limbile, iar limba lui Adam,

ebraica (adamică), a dat naștere la 72 de idiomuri și popoare diferite, confirmând astfel teza monogenezei limbajului omnesc. De la speranța obținerii faimei născute din făurirea unui nume propriu unic, umanitatea a regresat în pluralitatea idiomurilor; de la limba sacră plină de viață a lui Adam, care dialoga liturgico-mistic cu Dumnezeu, pe care constructorii turnului încă o vorbeau, la o secularizare a limbajului, la o mutilare tehnocistă actuală ce a pierdut componenta fundamentală a ei: puterea de coeziune, liantul comuniunii între oameni pe care doar Logosul o poate avea. Limbile amestecate au devenit traduceri aproximative, nostalgice ale unei limbi primordiale numite în unele tradiții „limba păsărilor“, un grai înaripat izvorât din Dumnezeu. Pierzând limpezimea limbii originilor, omul a rămas prizonierul multiplicității interesurilor și prolixității, imposibilitatea comunicării inteligibile proiectându-l într-o situație nefericită a limbajului conflictual, pierzând latura sa sacră. Prin numire, Adam a dat identitate Universului, deoarece cuvântul său era fundamentat pe prezența dinamică a Logosului „*prin Care toate au fost făcute*“ și a arătat prin aceasta legătura intimă dintre cuvânt, viață și sacru. În schimb, constructorii turnului, încercând să-și fabrice un nume artificial, un destin spiritual, folosindu-se de lucruri materiale, s-au situat într-o postură nefirească. Drama lor se naște din conceperea eronată a locului anex ocupat de limbaj în iconomia valorilor umane. Limbajul este o realitate vitală, un liant ce vitalizează comuniunea interpersonală, dar care poate în același timp să o desfigureze printr-o sărăcire a lui, prin pierderea forței creatoare a Logosului.

La Cincizecime, Duhul a împlinit ceea ce în timpuri străvechi babilonienii, într-un mod nechibzuit, nu au reușit să facă: a unit pe om cu Dumnezeu, arătând sensul și înțelesurile acestei întâlneiri.

„Odinioară, limbile au fost amestecate pentru îndrăzneala zidirii turnului; iar acum limbile au fost înțelepțite pentru slava cunoștinței de Dumnezeu. Atunci a pedepsit Dumnezeu pe cei nelegiuți pentru greșală, acum a luminat pe pescari cu Duhul. Atunci s-a lucrat felurimea limbilor spre pedepsire, acum se reînnoiește înțelegerea spre mântuirea sufletelor noastre“ (Slava de la Stihovna Vecerniei Cincizecimii)

▶ Potrivit patristicii, pedeapsa constructorilor turnului va lua sfârșit odată cu instaurarea timpului mesianic al împăcării contrariilor, când „*orice vale se va umple și orice deal se va pleca*“, când nu va mai fi nici elin, nici evreu, parte bărbătească sau femească, pentru că toți vor fi una în Hristos, El, Hristos, fiind ultimul Cuvânt al Tatălui prin care se realizează palingeneza, adică restaurarea ontologică a lumii căzute. Ca un arc peste timp, ideea de unitate este accentuată din nou plenar în Ghetsimani, când Hristos-Domnul cere unitatea oamenilor după chipul și fundamentul treimic. Ideea restabilirii unității și a normalizării modului uman de a fi în cadrul fires-

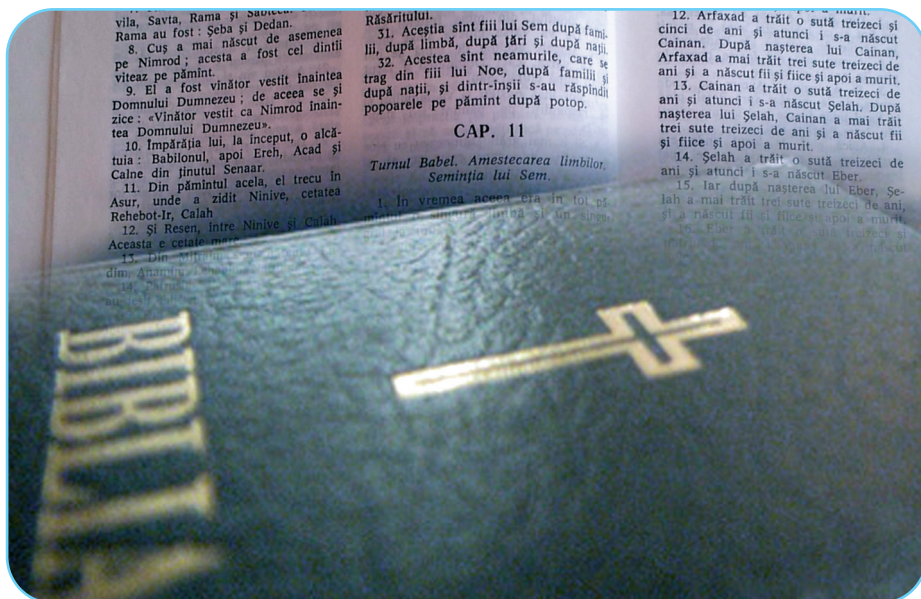
cului revelat va începe cu Cincizecimea. Cele două evenimente biblice, al zidirii turnului și al Cincizecimii, sunt așezate față în față și au ca element comun glosolalia, adică vorbirea în limbi din perspective diferite. Antonimia sensurilor și valorilor celor două evenimente este dată de înțelegerea diferită a raportului dintre voința lui Dumnezeu și răspunsul voinței umane. Atunci când cele două nu ajung la un consens, apar breșe ce-l pot circumscrie pe om unei autonomii ilicite, în care el se hrănește cu propriile iluzii și alunecă spre utopic. Acest lucru nu a fost luat în seamă de babilonieni. În plin ev al revelației, omul aleargă spre Dumnezeu fără a-L avea ca partener și de

acea Dumnezeu spre care s-a îndreptat era unul fabricat, artificial, un produs al propriei sale minți. Cincizecimea este împlinirea ființei umane, care pregătindu-și templul trupului primește pe Dumnezeu Treimic în lăuntru tainic ce este cetate zidită pe stâncă și turn ce supraveghează războiul duhovnicesc și mediază comunicarea energiilor teandrice. Fiecare om devine astfel un Babel desăvârșit. Paralelismul dintre cele două evenimente ne prezintă pe de o parte un Babel, ca simbol al amestecării graiurilor, al confuziei și al pierderii comuniunii cu Dumnezeu, iar pe de alta o Cincizecime ce umple golul de Dumnezeu din ființa umană, care cicatrizează rănilor păcatului adamic și reface unitatea ființială a omului într-o comuniune a iubirii divino-umane. Îmbrăcați cu Duhul Sfânt, cu „*putere de sus*“ (Luca 24, 49), apostolii și-au învins teama de moarte, căci în inima lor locuia Izvorul vieții și au vestit celor 16 neamuri din Ierusalim adevărul revelat al întrupării Fiului lui Dumnezeu.

Cincizecimea - replica binecuvântată a turnului Babel

La Cincizecime, Duhul a împlinit ceea ce în timpuri străvechi babilonienii, într-un mod nechibzuit, nu au reușit să facă: a unit pe om cu Dumnezeu, arătând sensul și înțelesurile acestei întâlneiri. Nu avem nevoie de tehnică și de materie pentru a ne întâlni cu cel nematerialnic, ci de deschidere și pregătire. Apostolii erau în toată vremea în Biserică laudând pe Dumnezeu, de aceea s-au umplut de Duhul Sfânt. Este o urcare spre adâncurile ființei noastre. Îl întâlnim pe Dumnezeu coborând în noi. La Cincizecime, trei mii de oameni au primit botezul și în felul acesta a luat ființă Biserica văzută, fiecare persoană fiind un templu al Duhului sfânt restaurat prin interior de harul lui Dumnezeu. Biserica a devenit un edificiu în care fiecare suflet este asemenea unei cărămizi așezate la construirea ei, al cărui liant - iubirea răstignită și milostivă a lui Dumnezeu - îl face indestructibil și a cărui limbă - a credinței - mijlocește comuniunea tuturor: „*Când un mădular suferă, tot trupul suferă*“. Comuniunea tuturor naște un trup eclesial unit nupțial cu Dumnezeu și prin aceasta indestructibil, un edificiu în care Duhul trezește în noi conștiința apartenenței divine într-o legătură iubirii ce ne unește ființial dincolo de deosebiri etnice, sociale, politice: „*fie iudei, elini, robi sau liberi*“ (I Cor. 12, 13). Astfel, Cincizecimea devine replica binecuvântată a turnului, care se înalță ca edificiu divino-uman din inițiativa divină și care ne arată faptul că Dumnezeu nu este circumscris doar unor anumite spații, ci că El este atotprezent și că locuiește în inima noastră. Edificiul divino-uman al Bisericii este mediul în care omul se întâlnește cu Dumnezeu, este turnul-scară pe care omul urcă și Dumnezeu coboară într-o comunicare teandrică a energiilor îndumnezeitoare. ▶

După Cincizecime, apostolii L-au vestit pe Hristos în diferite limbi, refăcând unitatea limbajului care este unul sacru, liturgic, în care cuvântul are o semantică ce tinde spre unitatea celui paradisiac.

Fragment din Cartea Facerea unde se vorbește despre Turnul Babel

Paralelismul celor două evenimente este evidențiat și în cultul Bisericii, care vede în Cincizecime ridicarea pedepsei babilonienilor prin restabilirea unității ființei umane și a comuniunii interpersonale și care sălășteie într-un singur glas, al credinței, pe Mângâietorul. Astfel, Condacul Cincizecimii mărturisește: „Când cel Preainalt, pogorându-Se a amestecat limbile, a despărțit neamurile; iar când a împărțit limbile cele de foc, la o unire pe toți a chemat; și cu un glas slăvind pe Duhul cel Preasfânt”. Însă, cel mai bine este subliniată corectarea greșelii lucrătorilor babilonieni prin darul Cincizecimii în Slava de la Stihovna Vecerniei: „Odinioară, limbile au fost amestecate pentru îndrăzneala zidirii turnului; iar acum limbile au fost înțelepțite pentru slava cunoștinței de Dumnezeu. Atunci a pedepsit Dumnezeu pe cei nelegiuți pentru greșală, acum a luminat pe pescari cu Duhul. Atunci s-a lucrat felurimea limbilor spre pedepsire, acum se reinnoiește înțelegerea spre mântuirea sufletelor noastre”. Este clar mesajul soteriologic al Rusalioilor care așază efortul ascetic și cognitiv al ființei în matca firească a împreună-lucrării duhovnicești cu Dumnezeu.

În acest turn nou, de tip eclesial, ce se înalță din omul cel nou, un rol fundamental îl are Duhul Sfânt, trimis în lume în numele lui Hristos. De aceea este necesar nu să ne construim un nume, ci să purtăm numele lui Hristos pentru a putea fi mădularele trupului Său și a fi pnevmatofori. Îmbrăcându-ne în Hristos, participăm la unitatea lui Adam cel nou care depășește toate barierele și inconvenientele legilor umane, fiind recreați, restaurați în Duhul. Toți suntem recapitulați în Hristos și uniți prin aceasta cu Dumnezeu, iar firea noastră „enipostaziată” în Hristos dobândește calitate îndumnezeitoare. Dacă lucrarea lui Hristos este îndreptată spre firea umană, cea a Duhului

este îndreptată către persoanele umane; de aceea unirea Sa cu persoanele apare sub forma limbilor împărțite fiecărui membru al Bisericii, deschizând drumul prezenței interioare a lui Dumnezeu în om.

Chenoza Mângâietorului și prezenta Sa în martorii Cincizecimii este începutul vieții duhovnicești, Duhul făcând din ființa noastră locaș al Treimii. În interiorul Bisericii, unitatea și multiplicitatea devin compatibile, se presupun, iar Biserica este o cetate în care societatea omească este un reflex pământesc al celei cerești, fiind în același timp singura posibilitate a ieșirii din blestemul babilonic. Biserica este turnul ce unește pe om cu Dumnezeu, ale cărui trepte subțiază ființa făcând-o asemenea cu Dumnezeu după har. Tainele Bisericii sunt tot atâtea trepte sau puteri ce fortifică fiecare persoană în parte, conducând-o de la individualitatea ce fărâmițează firea umană la unitatea izvorâtă din comuniunea cu Dumnezeu. Temelia acestui edificiu este Hristos, Care este totul în toți și care o dinamizează spre scopul ei ultim, unirea fiecărei persoane cu Dumnezeu. Patristica mărturisește că scopul vieții creștine este dobândirea Duhului, îndumnezeirea, care începe în lumea aceasta și se desăvârșește în veșnicie și este animată de sinergismul harului. De aceea spunem că Biserica este via în care Dumnezeu lucrează și al cărei turn de pază unește cerul cu pământul.

Limbajul nu este o anexă a firii noastre, ci receptacol al teofaniei

Dacă păcatul a fost săvârșit de om, inițiativa mântuirii aparține lui Dumnezeu. Astfel, chenoza hristică indică sensul întâlnirii cu Dumnezeu: „Dumnezeu S-a făcut om pentru ca omul să devină dumnezeu”. Spre Dumnezeu nu putem ac-

cede decât dacă El coboară la noi și astfel întruparea Sa este turnul-scară pe care S-a coborât pentru ca împreună cu El să urcăm treptele de-venirii noastre. Este motivul pentru care psalmistul spune: „De n-ar zidi Domnul casa, în zadar ne-am osteni”. Dumnezeu inițiază mântuirea, e împreună cu noi pe cale și ne așteaptă cu bratele deschise pe Golgota, sprijinindu-ne crucea desti-nului și a învierii noastre.

După Cincizecime, apostolii L-au vestit pe Hristos în diferite limbi, refăcând unitatea limbajului care este unul sacru, liturgic, în care cuvântul are o semantică ce tinde spre unitatea celui paradisiac. Apostolul Pavel îndeamnă pe creștini să vorbească între ei în psalmi și în cântări tocmai pentru a anula golul limbajului babilonian, iar în altă parte spune că fundamentul vorbirii este dragostea în perspectiva mântuirii: „De-aș grăi în limbile oamenilor și ale îngerilor iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare și chimval răsunător” (I Cor. 13,1).

Tocmai pentru a arăta că limbajul nu este o anexă a firii noastre, ci receptacol al teofaniei, Mântuitorul spune celor ce vor fi prigoniti că Dumnezeu va mărturisi prin gura lor adevărul: „Iar când vă vor da pe voi în mâna lor, nu vă îngrijii cum sau ce veți vorbi, căci se va da vouă în ceasul acela ce să vorbiți” (Matei 10, 19). Atunci când omul este templul dinlăuntrul căruia Duhul strigă: „Avva, Părinte!”, Dumnezeu vorbește prin noi, deoarece noi nu ne mai aparținem, nu mai trăim noi, ci Hristos trăiește în noi, și de aceea David spune: „Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta”.

În capitolul al 14-lea al Epistolei adresate Corintenilor, Apostolul neamurilor, cel ce se înălțase epectac până la al treilea cer împărțându-și auzul și văzul de mistica prezenței lui Dumnezeu, stabilește ierarhic ordinea darurilor Duhului Sfânt, dând întâietate proorociei în fața glosolaliei: „Cel ce proorocește este mai mare decât cel ce grăiește în limbi” (I Cor. 14,5), prin aceasta statornicind în mod indirect faptul că acest dar al vorbirii în limbi a fost unic în istoria Creștinismului, un fapt excepțional. În schimb, darul actual al vorbirii în limbi, împărțit de Duhul în mod individual prin pecetluirea Tainei Mirului, așa cum sunt împărțite și celelalte daruri, e lipsit de valoare soteriologică, dacă nu e însoțit și de tălmăcirea înțelegătoare pentru auditoriu. De aceea e vitală existența întregită a ființei umane pătrunsă de harul divin care unește mintea și duhul: „Dacă mă rog într-o limbă străină, duhul meu se roagă, dar mintea mea e neroditoare. Atunci ce voi face? Mă voi ruga cu duhul, dar mă voi ruga și cu mintea” (14, 14-15). Vorbirea în limbi este după învățătura Apostolului un dar al lui Dumnezeu prin care sunt chemați la adevăr cei necredincioși, care văzând puterea Lui manifestată în glosolalie devin parte a comuniunii cu El: „Vorbirea în limbi e semn nu pentru cei credincioși, ci pentru cei necredincioși” (14,22). Glosolalia relatată de

Din nefericire, lumea de astăzi a devenit un nou Babilon. Oamenii vor să se înalțe din nou din propria cădere cu mijloacele materiale pe care și le-au creat singuri, construind din nou fără Dumnezeu.

➔ Faptele Apostolilor în zorii creștinismului nu cerea în mod imperios prezența unui apostol tălcuitor, deoarece Însuși Duhul era calea de înțelegere a Cuvântului propovăduit de apostoli, coborând în mințile și inimile celor adunați și dând graiurilor prezente la Cincizecime un singur înțeles dumnezeiesc și adunând pe toți în comuniunea prezentei lui Dumnezeu, animându-i într-un entuziasm al înălțării duhovnicești întru întâmpinarea adevăratului Dumnezeu. Este un Babel răsturnat sau o replică duhovnicească a noului om născut din unirea cu Dumnezeu, trecută prin moartea și învierea Sa.

Cu totul altceva este darul vorbirii în limbi în vremea Apostolului Pavel, care avea nevoie de o tagmă specială a tălmăcitorilor. Nevăzând destul de important pentru unitatea și zidirea Bisericii acest dar, Apostolul spune că pentru el, care vorbește în limbi mai mult decât oricine (14, 18), este mai importantă exprimarea limpede și cu înțeles a adevărului care să lumineze mădularile Bisericii, decât rostirea cuvintelor într-o limbă străină: „Dar în Biserică vreau să grăiesc cinci cuvinte cu mintea mea ca să învăț și pe alții, decât zeci de mii de cuvinte într-o limbă străină” (I Cor. 14, 19). Apostolul neamurilor subliniază corintenilor necesitatea existenței unui raport direct între nevoia de exprimare verbală și cuvânt, demonstrând faptul că dezlegarea înțeleșurilor adevărilor exprimate nu rezidă în aglomerarea cantitativă a cuvintelor, ci în calitatea lor de purtătoare ale puterii izvorâte din dinamismul Logosului. De aceea limbajul sfinților nu este unul împrumutat din înțelepciunea timpului, ci unul compus din cuvinte „învățate de la Duhul Sfânt” (I Cor. 2,13) necesar lămuririi lucrurilor duhovnicești. Am putea spune că părinții duhovnicești, tocmai pentru că vedeau în exprimarea verbală pericolul risipirii atenției, acordau o importanță vitală puterii gândului ca principal motor germinativ al comportamentului verbal și faptic al omului. Este motivul pentru care rugăciunea pustiului și în general cea monahală este redusă la câteva cuvinte în încercarea de esențializare a dialogului cu Dumnezeu și până la diminuarea verbală într-un dialog mut, scăldat în lumină.

Amestecul lingvistic naște lipsa de comunicare

Un alt episod „biblic” al înălțării de tip babilonian este relatat de Simion Metafrastul, atunci când ne relatează disputa lui Simon Magul cu Apostolul Petru la Roma. După ce vrăjitorul Simon simulează primirea botezului creștin și cere apostolilor primirea Duhului Sfânt pentru a putea face și el minuni asemenea lor, el îi uimește pe locuitorii Romei cu înșelăciunile sale demonice, iar pentru a-l impresiona pe prietenul său, împăratul Nero, și pentru a fi recunoscut ca având o putere mai mare decât cea a lui Petru, acesta se urcă pe un templu și în fața romanilor se înalță la

Ridicarea Turrului Babel, miniatură din 1250, Biblioteca Universității din Manchester, Marea Britanie

cer cu ajutorul diavolilor. În fața acestui tablou, Petru cere lui Dumnezeu să demaște minciuna și demonismul lui Simon, care în repetate rânduri dorise să inducă celor prezenți faptul că el este Hristos, iar drept răspuns, diavoli, care susțineau urcarea magului în văzduh, l-au părăsit, iar el s-a prăbușit. Este un alt exemplu de înălțare falsă spre un Dumnezeu care nu este Cel adevărat, ci unul ca rod al propriei plămănuiri umane ce nu înțelege că drumul spre Dumnezeu trece prin lăuntru omului și este o împreună-mergere cu El. Desprinși de Dumnezeu în drumul căutării întâlnirii cu El, nu vom putea construi și contempla decât rezultate idolești ale propriilor plămănuiri.

Din nefericire, lumea de astăzi a devenit un nou Babilon. Oamenii vor să se înalțe din nou din propria cădere cu mijloacele materiale pe care și le-au creat singuri, construind din nou fără Dumnezeu. M. Heidegger a ajuns la următoarea constatare, zicând: „Umanitatea contemporană se află într-o stare atât de jalnică din punct de vedere spiritual, încât a ajuns să nu mai perceapă absența lui Dumnezeu din viața ei ca pe o lipsă. S-a acomodat cu absurdul”.

Babel este în memoria colectivă a umanității ca o reminiscență ce s-a înrădăcinat în imaginarul și limbajul modern care traversează limitele unui paradox. Deși tehnica modernă, mereu în expansiune, scoate la iveală mijloace din ce în ce mai performante și mai sofisticate de comunicare, facilitând și optimizând transferul de informații, comuniunea dintre oameni este din ce în ce mai diminuată, mai superficială, mai lipsită de suflet. Tendințele actuale de nivelare a granițelor, a culturii, a limbajului, politicile monetare, colonizarea, globalizarea, exodul forțelor de muncă, toate fiice ale secularizării, concură la încercarea de fabricare a unei unități, europene sau chiar mondiale, artificiale, ca produs strict uman, iar această încercare nu este decât o reluare a efortului babilonian de obținere a faimei, fără a include în ecuația preocupărilor conlucrarea cu Dumnezeu. Această situație scoate la iveală faptul că rădăcinile semantice ale zidirii turnului Babel sunt adânc înfipte în conștiința culturală a umanității înrobite ideilor cosmopolitiste în care amestecul lingvistic naște lipsa de comunicare.

Limbajul este viață pentru că universul întreg poartă
în lăuntruul său germeii Logosului divin.

EDITORIAL

În Epoca modernă s-a manifestat tendința de reconstruire a unui limbaj unic, în încercarea de a găsi un numitor comun pentru cele între trei și cinci mii de limbi existente

➤ *Valențele sacre ale cuvântului care are origine dumnezeiască*

Tendința modernă de reconstruire a unui limbaj unic în încercarea de a găsi un numitor comun pentru cele între trei și cinci mii de limbi existente sau recomandarea limbii engleze ca oficială în schimbul informațional pe toate palierele socio-politice și cultural-religioase e un proiect gigantic ce ne conduce cu mintea tot la edificiul antic. Foarte multe zone lingvistice și graiuri locale sunt în pericol de a fi înghițite, asimilate maselor anglofone, francophone sau hispanofone. Limbajul este o componentă esențială, ontologică a omului

și îi este dăruit pentru a rămâne în dialog cu Dumnezeu și a numi elementele componente ale Universului. Limbajul este viață pentru că universul întreg poartă în lăuntruul său germeii Logosului divin. De aceea, în materie de vorbire, biosul uman este monogenist, așa cum este monoteist din punct de vedere religios. Acesta este motivul pentru care lăuntric, ființial, omul alărgă în căutarea unității primordiale încercând să-și făurească o limbă universală, însă acest lucru este accelerat fără răbdarea binecuvântată și așteptarea unei maturizări care să aducă firesc unitatea tuturor în Hristos și comunicarea într-o limbă care nu poate fi decât cea liturgică, religioasă.

Nicio limbă contemporană, oricâtă deschidere spațială ar avea, nu poate reproduce trăsăturile limbii începuturilor (a îngerilor), care avea capacitatea de a răspunde limbii lui Dumnezeu. Doar limba Rusaliilor, cea pogorâtă peste apostoli, are capacitatea de refacere a dialogului cu Dumnezeu pentru că este rodul prezenței Duhului în om, ce vindecă ruptura ființei umane, reînnoind comuniunea dintre persoanele umane pe de o parte și între om și Dumnezeu pe de altă parte. Doar în Trupul Bisericii această limbă a harului are puterea iertării, a curățirii, a creșterii duhovnicești și a unității împărtășite prin harul divin în Sfintele Taine. Astfel, cuvântul nu mai este un instrument de dialog exterior, ci prin lucrarea Duhului, Cuvântul împărătește în inima omului, iar dialogul este unul tainic, interior și mântuitor. Prezența lăuntrică a lui Dumnezeu Cuvântul anulează nevoia dialogului verbal, deoarece sufletul uman, primind pe Dumnezeu, se face una cu El fără amestecare, într-un dialog mut, scaldat în lumină. De aceea, misticii în extaz nu simteau nevoia exprimării verbale, ei fiind temple, biserici ale prezenței lui Dumnezeu pe Care cerul nu poate să-L cuprindă, ei fiind în același timp emblema profunde unități primordiale dintre Dumnezeu, om și creație.

Astăzi, părinții sunt preocupați să ofere copiilor lor, încă din cea mai fragedă copilărie, o educație plurilingvistică, găsind în aceasta calea în care ei își pot găsi devenirea. Este neîndoielnic că a învăța și a vorbi o limbă străină înseamnă îndepărtarea barierei ignoranței, căci în contemporaneitate cine are acces la informații este un om bogat. Însă nimeni nu atrage atenția la daunele morale irecuperabile pe care aceste căi de cunoaștere le pot provoca minților încă poate prea fragede ale tinerilor și nici nu există un filtru care să cearnă selectiv aceste valori sau nonvalori. Există pericolul ca într-o astfel de lume modernă, în care tehnica pune la dispoziția omului posibilitatea existenței unei vieți virtuale, cu toate elementele ei minuțios concepute, care să dea satisfacție oricărei minți neîmplinite în lumea reală, să fie concepută o nouă structură de tip babilonian, în care omul, poate dintr-un imbold al căutării unui Dumnezeu ascuns, să eșueze fatidic într-o căutare eronată pe o cale care, ca și cea babiloniană, e rezultatul strict al propriilor eforturi și osteneți autonome.

De aceea este necesară acordarea importanței adecvate limbajului și comunicării inter-umane și redescoperirii valențelor sacre ale cuvântului care are origine dumnezeiască, constituind puntea de legătură mistică între om și Dumnezeu.

În loc de concluzie, atragem atenția tuturor că ar trebui să revenim la dialogul constructiv compus din cuvintele Cuvântului pentru a crea comuniunea de persoane care înseamnă Biserica, unde se vorbește în limbajul Duhului Sfânt, înțeles de toți, și să evităm limbajul de lemn, neînțeles de nimeni.

Olimpicii la Religie, pelerini-premiați la Centrul eparhial de la Roman

Olimpici și profesori îndrumători, alături de PS Episcop Ioachim Băcăuanul, ierarhul care i-a primit cu dragoste și bunăvoință de Ziua Copilului iunie la Roman

Premierea olimpicilor a fost pusă sub semnul serbării a 120 de ani de la mutarea la ceruri a vrednicului de pomenire episcop Melchisedec Ștefănescu, care a fost un însemnat ctitor de școală și cultură românească

Cei mai buni elevi la Disciplina Religie, care învață în școlile aflate pe raza județului Bacău, au fost premiați de Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, vineri, 1 iunie, la Catedrala arhiepiscopală „Sf. Cuv. Parascheva” din Roman, în cadrul unei ample ceremonii, la care au participat 160 de elevi.

Evenimentul a debutat cu o slujbă de „Te Deum”, oficiată de un sobor de preoți, în prezența Preasfințitului Episcop Ioachim Băcăuanul, care a rostit o rugăciune de binecuvântare cu acest prilej. Preasfinția Sa a felicitat elevii din eparhie, prin reprezentanții lor de la Roman, și a rostit un cuvânt de învățătură. „Este o zi însemnată în calendarul eparhiei noastre, pentru că ne întâlnim cu cei mai tineri dintre credincioșii Bisericii noastre în duhul rugăciunii și al binecuvântării lui Dumnezeu. Prezența voastră numeroasă aici, copii și profesori, este un semn că ați dorit să aduceți slavă și mulțumire pentru eforturile și rezultatele obținute. Și noi am dorit să vă mulțumim pentru rezultatele obținute în concursurile școlare, să vă mulțumim că ați ales să culegeți roadele muncii voastre în Biserică”, a spus, în cuvântul rostit cu această ocazie, Preasfințitul Părinte Episcop Ioachim. De asemenea, ierarhul de la Roman a ținut să precizeze că a fost organizat acest eveniment sub semnul serbării a 120 de ani de la mutarea la ceruri a vrednicului de pomenire episcop Melchisedec Ștefănescu. „Am pus aceste momente deosebite sub semnul celui care a fost un însemnat ctitor de școală și cultură românească, episcopul Melchisedec Ștefănescu”, a mai spus PS Episcop Ioachim.

Din Catedrala arhiepiscopală, toți cei prezenți la festivitatea de premiere au plecat în Parcul „Episcop Melchisedec”, unde, în fața statuii marelui ierarh, elevii și profesorii coordonatori au fost premiați de Preasfințitul Părinte Ioachim Băcăuanul cu premii constând în diplome, cărți și iconițe.

Alături de laureații Olimpiadei de Religie la faza națională, au fost răsplătiți cu premii atât elevii dinstinși la faza județeană a Olimpiadei de Religie, cât și câștigătorii la concursul de eseuri

O sută șaiszeci de elevi olimpici și treizeci de profesori, care-și desfășoară activitatea în școlile județului Bacău, au devenit, de 1 iunie, pelerini premiați, după ce au primit binecuvântare și daruri de la PS Episcop Ioachim Băcăuanul.

Înainte de festivitatea de premiere, olimpicii și profesorii lor coordonatori au participat la o slujbă de Te deum, oficiată în Catedrala arhiepiscopală în prezența PS Episcop Ioachim Băcăuanul

Pelerini premiați de 1 Iunie

O sută șaiszeci de elevi olimpici și treizeci de profesori, care-și desfășoară activitatea în școlile județului Bacău, au devenit, de 1 iunie, pelerini premiați, după ce au primit binecuvântare și daruri de la păstorul Arhiepiscopiei noastre. Privindu-i, vedeai credința, evlavia, înțelepciunea, dar și lumina și bucuria din sufletele lor, icoane vii ale credinței identității creștine din binecuvântatele zone ale Bacăului. Elevi din Bacău, Moinești, Comănești, Onești s-au reunit în rugăciune în Catedrala Arhiepiscopală „Sf. Cuvioasă Parascheva” din Roman.

În cadrul festivității, au fost evidențiate în mod deosebit premiile obținute la Concursurile naționale. La Olimpiada națională de religie, s-a remarcat prin premiul I la clasa a X-a, eleva Andreea Ciobanu, Colegiul Național „Dimitrie Cantemir” - Onești, îndrumată de pr. prof. Cautiș Petrică, prin mențiune la clasa a VII-a, eleva Maria Zaharia, Școala „Ghiță Mocanu” - Onești, îndrumată de prof. Otilia Bărgăoanu și tot prin mențiune la clasa a IX-a, eleva Alina Stoleru, C. N. „Gh. Vrânceanu” Bacău, îndrumată de pr. prof. dr. Constantin Leonte.

Religia e o disciplină de învățământ iubită în școală, iar acest lucru este reliefat și de premiile I obținute la concursul «Cultură și Spiritualitate Românească», concurs interdisciplinar limba și literatura română-religie, unde elevii județului Bacău au participat pentru prima dată și au obținut rezultate deosebite, prezentându-se atât la faza națională, cât și la cea internațională. Elevii participanți la faza națională la acest concurs au fost: Barcan Ioana - Școala Nr. 10 Bacău, clasa a V-a, Zaharia Maria - Școala «Ghiță Mocanu» Onești, clasa a VII-a, Paloșanu Dragoș Constantin - C. N. «V. Alecsandri» Bacău, clasa a IX-a, Cancel Sorana - C. N. «V. Alecsandri» Bacău, clasa a XI-a. Eleva Cancel Sorana - C. N. «V. Alecsandri» Bacău, cls a XI-a, a participat și la faza internațională a concursului, unde a obținut mențiune.

Alături de prof. Irina Leonte, inspector de Religie în cadrul ISJ Bacău, toți ceilalți profesori au primit distincții, diplome și premii care le-au răsplătit cu binecuvântare activitatea și le-au sădit curajul de a continua misiunea Bisericii în școală.

În această zi de sărbătoare, lumina și bucuria au rămas în sufletele participanților, simțind pacea și binecuvântarea ierarhului, care i-a unit în rugăciune de mulțumire, aducând slavă lui Dumnezeu pentru toate în «Ziua Iubirii Copilului». (prof. Otilia BĂRGĂOANU)

➔ „Lumină din Lumină”, la cele trei secțiuni ale concursului național „Luminile Ortodoxiei” și cei implicați în proiectul „Copii învață iubirea lui Hristos”. „Multumim Preasfințitului Părinte Episcop Ioachim Băcăuanul pentru această frumoasă primire și pentru cuvintele deosebite pe care ni le-a adresat și totodată pentru faptul că a fost în permanentă alături de noi în toate activitățile și concursurile derulate în parteneriatul dintre Inspectoratul Școlar Județean Bacău și Arhiepiscopia Romanului și Bacăului”, a declarat profesor Irina Leonte, inspector de specialitate în cadrul ISJ Bacău. (pr. Ctin GHERASIM)

PS Episcop Ioachim, împreună cu inspectorul de specialitate din cadrul ISJ Bacău, profesorii îndrumători și premiantele la Olimpiada Națională de Religie

Nouă centre sociale funcționale în cadrul Așezământului de la Lazaret, Bacău

Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, a oficiat vineri, 1 iunie, la orele 16.00, slujba de sfințire a Centrului Social-Filantropic de la Lazaret (lângă Selgros Bacău). Evenimentul, la care au participat reprezentanți ai autorităților centrale, județene și locale, precum și numeroși credincioși, a marcat finalizarea lucrărilor la unul dintre cele mai complexe așezăminte social-filantropice ridicate în județul Bacău de Fundația „Episcop Melchisedec“.

Centru de zi pentru copii, centru pentru persoanele cu autism, centru pentru reabilitarea dependenților de alcool, pentru consiliere, atelier de terapie ocupațională și multe altele sunt activitățile care se desfășoară cu binecuvântarea PS Ioachim Băcăuanul, la acest așezământ social-filantropic.

Idee născută la Soultzmatt-Alsacia

Ideea înființării acestui centru s-a născut în mintea PS Părinte Episcop Ioachim Băcăuanul încă din perioada când își definitiva studiile de doctorat în Franța. Chiar dacă pe atunci, Preasfinția Sa nu cunoștea Bacăul, ci doar îl străbătea când și când cu mașina, Providența a rânduit ca numele ierarhului de azi să fie legat de așezământul social-filantropic din nordul municipiului.

Legătura dintre Bacăul anilor 90 și episcopul-vicar al Eparhiei Romanului și Bacăului este cu atât mai minunată, cu cât lasă de înțeles modul în care Dumnezeu rănduiește lucrurile în această lume. „Între anii 1991-1995, participam ca invitat al Ambasadei Române și al municipalității din Soultzmatt-Alsacia, la un parastas pe care îl oficiam la cea mai mare necropolă militară românească din Franța, unde au murit peste 1200 de soldați români în Primul Război Mondial. Era o slujbă de pomenire într-un cimitir în care erau îngropați, alături de cei peste 2000 de prizonieri români, și bulgari, ruși sau greci. La aceste parastase, am văzut venind și un bătrân care asista cu multă smerenie și răbdare la toate rugăciunile citite pentru eroii neamului nostru. Am intrat în vorbă cu el și mi-a mărturisit că avea 80 de ani și venea la cimitir în amintirea tatălui său, care a murit de tifos într-un azil special, fiind înmormântat în cimitirul Lazaret din Bacău. «Eu nu știu pe unde este acest cimitir,

Sosit pentru sfințirea Așezământului social-filantropic de la Lazaret, PS Episcop Ioachim Băcăuanul a fost întâmpinat cu pâine și sare

Lazaret, dar vin la slujbă aici», mi-a zis bătrânul. Nu l-am mai văzut pe acel creștin, care s-a mutat probabil la Domnul, dar mi-a rămas întipărită imaginea lui și a faptului că tatăl său a murit în România, la Bacău, oraș apropiat de zona mea natală“, a povestit PS Episcop Ioachim Băcăuanul.

Împlinirea unui plan binecuvântat

După alegerea în treapta de arhieru-vicar, în anul 2000, ierarhul a revenit în Bacău, amintindu-și de cele petrecute în Alsacia, pentru a vedea unde se află cimitirul din Lazaret. Nu mică i-a fost surprinderea și dezamăgirea să constate că memoria eroilor din Primul Război Mondial se păstrează la Lazaret doar printr-un simbolic monument. În rest, paragină, iar mai încolo câteva blocuri. „Când am venit să văd cimitirul Lazaret, de care îmi povestise bătrânul alsacian, am fost dezolat de priveliște. Era doar un simplu monument. Atunci, am făcut demersuri la primarul Bacăului, pentru a ni se încredința acel teren, asigurându-l că doresc să facem un complex pentru eroii neamului și un așezământ social-filantropic pentru cei bolnavi“, a

mai spus PS Episcop Ioachim Băcăuanul. Și astfel, astăzi, din milostivirea Bunului Dumnezeu, la Lazaret funcționează unul dintre cele mai frumoase și complete așezăminte social-filantropice ale Bisericii, semn că Bunul Dumnezeu rănduiește oamenii potriviți în locurile potrivite.

Ridicat sub directa îndrumare a Preasfințitului Ioachim Băcăuanul, Așezământul social-filantropic de la Lazaret cuprinde: Centrul de zi pentru persoanele cu autism „Cozma și Damian“, Centrul de consiliere și reabilitare pentru dependenții de alcool și alte droguri „Izvorul Tămăduirii“, Centrul de zi pentru copii „Sf. Filofteia“, Centrul pentru îngrijire la domiciliu a persoanelor vârstnice, Centrul de consiliere, sprijinire și informare, Atelierul de terapie ocupațională și ergoterapie, Cabinetul stomatologic socio-medical, Centrul de excelență în dezvoltarea resurselor umane, Centrul de formare în consilierea și medierea conflictelor.

În cuvântul rostit la inaugurarea așezământului, Preasfințitul Episcop Ioachim Băcăuanul i-a felicitat pe preoții slujitori de la parohia Lazaret Bacău, care s-au îngrijit îndeaproape de bunul mers al lucrărilor la acest complex. (pr. Ctin GHERASIM)

După ce au ridicat un așezământ social-filantropic, în anul 2003, preotul și credincioșii din Larga s-au apucat de refacerea lăcașului de cult.

Sfințire și binecuvântare în parohia Larga

Un impresionant sobor de 25 de preoți a slujit în ziua închinată Sfintei Treimi, 4 iunie, alături de Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, cu ocazia resfințirii bisericii cu hramul „Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil” din parohia Larga, protopopiatul Onești.

A fost o zi specială pentru întreaga zonă, după cum a mărturisit părintele protopop prezent la acest moment deosebit. „În aceste clipe de bucurie duhovnicească din Larga, au venit preoții din întreaga comună Doftena, precum și din localitățile învecinate”, a declarat părintele protopop Constantin Alupei.

Pentru cei care cunosc zona, sărbătoarea Sfintei Treimi se înscrie în tradiția binecuvântată a acestor meleaguri. De două veacuri, de când a fost târnosită, Biserica „Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil” din Larga a fost încredințată unor preoți care, prin viața și activitatea lor, au făcut cinste înaltei slujiri pastorale. În ziua Sfintei Treimi, a venit rândul părintelui Sorin Postelnicu să arate că este un vrednic urmaș al celorlalți șapte păstori de suflete care l-au precedat în parohia din comuna Doftena. De 15 ani, de când a fost numit aici, părintele Sorin a avut grijă ca toți credincioșii să aibă conștiința apartenenței la o tradiție și o viață spirituală autentic ortodoxe. După ce au ridicat un așezământ social-filantropic, în anul 2003, preotul și credincioșii din Larga s-au apucat de refacerea lăcașului de cult. „Am repectat biserica, exceptând catapeteasma pe care am curățat-o, fiind lucrată de un ucenic al lui Nicolae Grigorescu. Am schimbat întregul mobilier, precum și acoperișul bisericii. De asemenea, fiindcă era veche, sfânta masă a fost refăcută”, ne-a explicat părintele Sorin Postelnicu. În acest demers binecuvântat, ce a însemnat reparații capitale la

biserică, preotul paroh de la Larga a fost ajutat de credincioșii din zonă și de către Consiliul Local.

Impresionat de cele văzute în această parohie, de numărul mare al credincioșilor prezenți la slujbă și de credința lor, Preasfințitul Părinte Episcop Ioachim Băcăuanul a propus ca biserica să mai aibă ca hram și Sfânta Treime, iar preotului Sorin Postelnicu i-a acordat gradul onorific de iconom

stavrofor, pentru implicarea în activitatea administrativ-gospodărească, social-filantropică și pastoral-misionară a Bisericii. De asemenea, creștinii din zonă implicați în activitatea Bisericii au primit din partea PS Părinte Episcop Ioachim distincții de vrednicie. „A fost o sărbătoare deosebită și o slujbă pe care noi, preoți și credincioși, nu le vom uita niciodată”, a conchis părintele paroh de la Larga, în încheierea manifestărilor. (pr. Ctin GHERASIM)

Așezământ social-filantropic pus sub ocrotirea Sf. Apostoli, la Cașin

În prima Duminică după Rusalii, cășinenii au avut bucuria de se ruga alături de Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, cu ocazia slujbei de sfințire a așezământului social-filantropic „Sf. Apostoli Petru și Pavel” din parohia Cașin. Amplasat lângă biserica „Sf. Dumitru”, acesta a fost ridicat în

decursul a trei ani, de preotul paroh Marius Cojocaru, cu finanțare integrală din partea credincioșilor din parohie care, deși în majoritate pensionari, au răspuns la chemarea Bisericii de a susține activitatea misionară. „Într-o perioadă de criză, cășinenii au fost uniți în jurul Bisericii, ceea ce denotă râvna și dragostea lor pentru cele sfinte.

Pe lângă așezământul social-filantropic, în biserica noastră, s-a schimbat mobilierul, au fost cumpărate icoane și veșminte noi, iar gardul cimitirului din parohie a fost înlocuit. Implicarea credincioșilor în viața parohiei confirmă faptul că toți locuitorii de azi ai comunei sunt fii demni ai Sfintei Biserici”, a menționat părintele Cojocaru. (C.G.)

În Protoieria Sascut a fost ședința lunară
cu preoții, care, cu binecuvântarea
Preasfințitului Ioachim Băcăuanul,
a avut loc vineri, 08 iunie.

Expoziții, conferințe și slujbe misionare în Protopopiatul Sascut

Luna iunie a fost una bogată în evenimente pe cuprinsul Protopopiatului Sascut. În colaborare cu Școala, în întâlnirile dintre preoți sau în slujbe de hram, viața religioasă din această zonă a eparhiei s-a arătat a fi una activă pe diferite niveluri. Astfel, pe 1 iunie, în Parohia Corni, s-a desfășurat simpozionul „Istoria și tradiția satului românesc”, la numai o săptămână, s-a desfășurat conferința lunară cu preoții din Protoieria Sascut, ca în Duminica Sfinților Români, credincioșii să participe la bucuria prilejuită de serbarea hramului la mănăstirea Calapodești și la biserica parohiei Sascut Sat.

În prima zi a lunii iunie, la Biserica „Sfântul Nicolae” din parohia Corni, Protopopiatul Sascut, a avut loc, cu binecuvântarea Preasfințitului Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, simpozionul „Istoria și tradiția satului românesc”. Evenimentul a fost organizat de Protoieria Sascut, Primăria Tătăraști, Școala cu clasele I-VIII din Cornii de Sus și Colegiul Național „Cantemir Vodă” din București.

După cuvântul de deschidere rostit de părintele Ioan Negoită, protopop al Protopopiatului Sascut, au fost susținute referate de către profesori de la mai multe școli, dar și de preoți. A urmat dezbateră pe tema simpozionului, susținută de elevii ai Colegiului Național „Cantemir Vodă” din București, coordonată de prof. dr. Valentin Ionescu și de prof. Ionuț Crăciun. În continuare s-au desfășurat atelierul de creație „Eu și satul meu”, o masă rotundă (secțiune pentru profesori și istorici), un moment artistic susținut de elevii Școlii Generale Cornii de Sus, o expoziție de icoane, cărți vechi și obiecte populare. „Cuvântul de încheiere a fost rostit de prof. Iuliana Gălățeanu, directorul Școlii Generale Cornii de Sus, și de masterandul Cătălin Crimu, care s-a ocupat nemijlocit de organizarea simpozionului”, a declarat, pentru Ziarul Lumina, pr. protopop Ioan Negoită.

Reuniți în ședința lunară, preoții din Protopopiatul Sascut au discutat despre „Instituțiile social-medice pentru îngrijirea bolnavilor în trecutul și prezentul BOR, ca prelungire socială a Tainei Sf. Maslu”

Prin Biserică, omul se poate vindeca și de boala păcatului și de cea a trupului

Următorul eveniment al lunii iunie organizat în Protoieria Sascut a fost ședința lunară cu preoții, care, cu binecuvântarea Preasfințitului Ioachim Băcăuanul, a avut loc vineri, 08 iunie, informează site-ul protopopiatului Sascut. Întâlnirea s-a desfășurat la Centrul de zi pentru copii „Sf. Ierarh Nicolae” din Parohia Păncești și a avut ca temă de discuții „Instituțiile social-medice pentru îngrijirea bolnavilor în trecutul și prezentul BOR, ca prelungire socială a Tainei Sf. Maslu”. Conferința a fost susținută de PC Pr. Bogdan Lupu de la Parohia Lehancea.

Plecând de la premisa că „omul are ca țel fericirea, iar aceasta e dată de cumulum factorilor care au ca rezultat starea de bine sau mulțumirea pe toate palierele vieții acestuia: financiar, profesional, familial, medical, sufletec - după cum aprecia părintele conferențiar -, constatăm că, „din nefericire, această stare de bine pe care omul o urmărește este, de cele mai multe ori, stărbilită de boală și suferință, acestea fiind rezultatul păcatului neascultării săvârșit de primii oameni.”

În continuarea cuvântului său, pr. Bogdan Lupu a atras atenția auditoriului asupra modului în care prin Biserică pot fi oferite răspunsuri celor care caută o rezolvare la problemele și

suferințele fizice și spirituale cu care se confruntă. „De-a lungul veacurilor, Biserica a încercat și a reușit să se ocupe și de partea trupească, a omului, împreună cu cea sufletească, aceasta constând în alinarea durerii trupești provocată de boală, cât și a durerii provocată de excluziunea socială a persoanelor defavorizate, ce trăiau într-un mediu precar, adeseori fără speranță, restaurând astfel demnitatea umană. Exemplul suprem al purtării de grijă față de om îl avem în Mântuitorul nostru Iisus Hristos, Care vine să vindece pe om atât de boala păcatului, cât și de boala trupului, pentru ca, la final, omul să fie sănătos în întregul său și să nu mai greșescă: „Iată, te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greșești” (1 5, 14). Ucenicii Mântuitorului au continuat opera Sa, iar după aceștia, Biserica a dezvoltat instituții social filantropice bine structurate, care au adus alinare celor aflați în suferință: Sf. Vasile cel Mare (Vasiliadele - 369), Sf. Ioan Gură de Aur (379- solicită fonduri de la Trezoreria Palatului pentru ajutorarea săracilor și pentru crearea unui spital după modelul Sfântului Vasile cel Mare), Sf. Ioan cel Milostiv (610 - ridică în Alexandria un spital).”

Primele forme ale instituționalizării inițiativelor care aveau în vedere vindecarea au fost, la noi, încă din cele mai vechi timpuri, bolnițele. Acestea au funcționat pe lângă mănăstiri în special. Astfel, istoria consemnează întemeierea bolniței de la Neamț, sub directa îndrumare a Sf.

În cuvântul rostit cu prilejul hramului de la mănăstirea Calapodești, pr. protopop Ioan Negoită a subliniat că „Sfinții români sunt oglinzi ale spiritualității românești și exemple de urmat pentru noi, cei de astăzi.“

➔ Paisie Velicovschi, zidirea unui așezământ pentru fete orfane de către doamna Elena Cuza, împreună cu organele bisericești, înființarea bolnizei de pe lângă Mănăstirea Cozia, ctitorită de către Radu Paisie, întemeierea Spiridoniei, care își defășura activitatea în mai multe dintre localitățile Moldovei ș.a.m.d. „Și astăzi Biserica desfășoară o intensă activitate de alinare a suferințelor trupesti, prin cabinete medicale, policlinici sau spitale, centre de zi pentru copii aflați în dificultate, pentru bătrâni sau persoane defavorizate. În Arhiepiscopia Romanului și Bacăului, acest tip de activitate este coordonat de serviciul de asistență socială și Fundația „Episcop Melchisedec“, „concretizându-se în deschiderea de centre de zi pentru copii, bătrâni și alte persoane aflate în dificultate, cabinete medicale de diferite specialități, Centrul rezidențial pentru Bătrâni de la Hârja ș.a.“, a precizat în cuvântul său pr. Bogdan Lupu.

Sfinții români sărbătoriți în două biserici din Protopopiatul Sascut

Biserica noastră i-a pomenit în Duminica a II-a după Rusalii (17 iunie 2012) pe sfinții români. Două biserici din Protopopiatul Sascut și-au sărbătorit, cu acest prilej, hramul.

Mănăstirea Calapodești și-a serbat în această zi cel de-al doilea hram. Cu această ocazie Sfânta Liturghie a fost oficiată de un sobor de preoți, în prezența a numeroși credincioși veniți din mai multe zone ale țării. Delegatul Preasfințitului Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, a fost protos. Serafim Huzdup, inspector pe sectorul Silvic din Arhiepiscopia Romanului și Bacăului. „În această zi a pomenirii sfinților români am simțit cu toții rugăciunile Sfântului Cuvios Antipa de la Calapodești în mănăstirea pe care o ocroteste. Atât

Hramul de vară al Mănăstirii Calapodești adună în fiecare an din ce în ce mai mulți credincioși în rugăciune

noi, preoții, cât și sutele de credincioși, am trăit un moment deosebit și înălțător. Ne-am rugat ca lăcașul de închinăciune de la Calapodești să fie finalizat cât mai repede, pentru a-l putea primi pe

Sfântul Antipa acasă. Suntem încredințați de sprijinul autorităților și al tuturor factorilor responsabili, dar și de osteneala obștii mănăstirii, condusă de protos. Pahomie Partene, staretul Mănăstirii Calapodești. Îl considerăm pe Sfântul Antipa ca fiind un rugător în împărăția lui Dumnezeu. Avem datoria morală de a-i ridica și termina casa (biserica Mănăstirii Calapodești) spre a-l primi aici, de unde a plecat“, a declarat pr. Ioan Negoită, protoiereu al Protopopiatului Sascut.

În aceeași zi a îmbrăcat straie de sărbătoare biserica parohiei Sascut Sat, unde slujesc pr. paroh Vasile Abageru și pr. Laurențiu Stan. După terminarea Sfintei Liturghii, soborul de preoți a oficiat o slujbă de mulțumire. „La final, preoții și credincioșii au participat la o agapă frățească, bucurându-ne de ziua de prăznuire a sfinților români. Sfinții români sunt oglinzi ale spiritualității românești și exemple de urmat pentru noi, cei de astăzi“, am aflat de la pr. protopop Ioan Negoită. În ceea ce privește planurile de viitor, în apropierea bisericii parohiei Sascut Sat s-a întocmit proiectul pentru ridicarea unei clopotnițe, care va fi construită cu sprijinul consiliului parohial și al enoriașilor.

Sfinți Români cinstiți în mod deosebit în Eparhia Romanului și Bacăului

Astăzi, prin sfinții români, canonizați în diferite etape (1950-1955, 1992, 2005, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011), poporul nostru știe că are mai mulți mijlocitori sau rugători pentru el în fața Preasfintei Treimi, care-l ajută să-și păstreze credința ortodoxă, singura prin care dobândește mântuirea, și să-și înalțe demnitatea sa ca neam purtător de Cruce și Înviere în istorie, pentru a se bucura de slava Împărăției cerurilor. Dintre cei peste o sută de sfinți străromâni și români trecuți în calendarul Bisericii Ortodoxe Române, unii au directă legătură cu Arhiepiscopia Romanului și Bacăului. Între aceștia, amintim pe Sfântul Cuvios Antipa de la Calapodești (10 ianuarie) - născut în județul Bacău, Sfântul Ierarh Pahomie de la Gledin, Episcopul Romanului (14 aprilie), Sfântul Ioan de la Râșca și Secu, Episcopul Romanului (30 august), Sfântul Sfințit Mucenic Teodosie de la Mănăstirea Brazi (22 septembrie) - fost Episcop al Romanului, Sfânta Cuvioasă Parascheva (14 octombrie) - ocrotitoarea catedralei arhiepiscopale din Roman de peste șase secole, Sfântul Ierarh Dosoftei, Mitropolitul Moldovei (13 decembrie) - fost Episcop al Romanului.

Pagini realizate de arhid. Ciprian-Ioan IGNAT

Înnoiri în parohia „Sf. Dumitru“, Cașin

În prima Duminică după Rusalii, cășinenii au avut bucuria de se ruga alături de Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, cu ocazia slujbei de sfințire a așezământului social-filantropic „Sf. Apostoli Petru și Pavel“ din parohia Cașin.

Amplasat lângă biserica „Sf. Dumitru“, acesta a fost ridicat în decursul a trei ani, de preotul paroh Marius Cojocaru, cu sprijinul integral al credincioșilor din parohie care, deși majoritatea pensionari, au răspuns la chemarea Bisericii de a susține activitatea misionară.

„Într-o perioadă de criză, cășinenii au fost uniți în jurul Bisericii, ceea ce denotă râvna și dragostea lor pentru cele sfinte. Pe lângă așezământul social-filantropic, în biserica noastră s-a schimbat mobilierul, au fost cumpărate icoane și vestimente noi, iar gardul cimitirului din parohie a fost înlocuit. Implicarea credincioșilor în viața parohiei confirmă faptul că toți locuitorii

de azi ai comunei sunt fii demni ai Sfintei Biserici“, a precizat preotul Cojocaru, după cum

ne informează Arhiepiscopia Romanului și Bacăului.

Sfântul Maslu oficiat în parohia Berzunți

În ziua de 24 iunie 2012, în Duminica a III-a după Rusalii și a sărbătoririi Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul, s-a săvârșit Taina Sfântului Maslu în Parohia „Adormirea Maicii Domnului“ din localitatea Berzunți, Protopopiatul Onești.

Zece preoți din comunele Berzunți, Livezi și Sănduleni, alături de părintele protoereu Ctin Alupei și de un număr impresionat de credincioși, au urmat îndemnul Sf. Ap. Iacob, care spune: „Este cineva bolnav între voi? Să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn, întru numele Domnului.“ S-au înălțat rugăciuni pentru toți cei prezenți și pentru cei pomeniți, preoții reușiți în sobor mijlocind la Maica Domnului și la Mântuitorul Iisus Hristos, să ne „slobozească din boala suflească și trupească“.

Sfântul Maslu cu mai mulți preoți, făcut cu credință și post, pentru cei bolnavi și ungera lor cu untdelemn sfințit formează cea mai puternică rânduială în vederea vindecării și alinării bolilor sufletești și trupești, în Biserica Ortodoxă.

Cuvântul de învățătură cu această ocazie a fost ținut de pr. protopop Constantin Alupei, din care cei prezenți au putut afla informații privind însemnătatea acestei Sfinte Taine.

După încheierea momentului dedicat săvârșirii Tainei Sfântului Maslu, la Așezământul social-filantropic „Sf. Împărați Constantin și Elena“ al parohiei, cei prezenți au primit și hrană trupească, întregind astfel lucrarea taumaturgică a Bisericii, cu cea filantropică.

Parohia „Buna Vestire“ Bacău își întâmpină păstorii

În Duminica Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul, credincioșii băcăuani au avut bucuria de a-l întâmpina pe PS Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, la Biserica „Buna Vestire“ din cartierul băcăuan Bistrița Lac, la slujba Sfintei Liturghii, prima slujbă arhierască avându-i în sobor pe cei doi preoți tineri care vor păstori de acum înainte sufletele credincioșilor din această parohie băcăuană. De anul acesta, la parohia „Buna Vestire“ din Bacău, celor 2 preoți pensionari, pr. Valeriu Moise și pr. Ioan Popica, li s-au alăturat pr. paroh Iulian Mușat și pr. Ciprian Burcă.

Biserica din „Buna Vestire“ din Bacău, str. Florilor, este unul dintre lăcașurile de cult vechi ale orașului, fiind zidit inițial de spătareasa Soltana Sandu Sturza în anul 1820. Apoi, în 1879, a fost ridicată o altă biserică, în locul celei vechi, construcția terminându-se în 1882, când a fost sfințită.

În interior se mai păstrează icoane și obiecte de cult din ultima parte a veacului al XIX-lea, și începutul veacului al XX-lea. Biserica a fost renovată și repectată, fiind una dintre cele mai frumoase din municipiul Bacău.

Pagină realizată de
pr. Constantin GHERASIM

Peste 100 de elevi din clasele III-VIII, care învață în școlile din localitățile de pe întreg cuprinsul Protoieriei Moinești s-au înscris la prima ediție a concursului de creație plastică și literar-religioasă „Cuvânt și culoare din suflet de copil“.

Prima ediție a unui nou concurs pe teme religioase în Protopopiatul Moinești

Peste 100 de elevi din clasele III-VIII, care învață în școlile din localitățile de pe întreg cuprinsul Protoieriei Moinești s-au înscris la prima ediție a concursului de creație plastică și literar-religioasă „Cuvânt și culoare din suflet de copil“, organizat de Protopopiatul Moinești, cu binecuvântarea Preasfințitului Ioachim Băcăuanul, în cadrul Anului omagial al Sfântului Maslu și al îngrijirii bolnavilor. Acesta a avut ca scop cultivarea dragostei față de semenii și educarea copiilor în sensul ajutorării persoanelor aflate în suferință: bătrâni, bolnavi, oameni singuri, copii abandonati, familii sărace. Concursul a avut două secțiuni: Secțiunea A: „Iubirea creștină“ - Ilustrarea printr-un desen în acuarelă a modului în care creștinul își manifestă iubirea față de persoanele aflate în suferință. Această secțiune s-a adresat elevilor din clasele III - IV și V - VI. Secțiunea B: „Sănătatea, ca dar al lui Dumnezeu“ (eseu argumentativ) - adresată elevilor din clasele VII-VIII.

Câștigătorii acestei prime ediții a concursului de creație literar-religioasă și plastică „Cuvânt și culoare din suflet de copil“ sunt: Premiul special al concursului: Marian Vasile, clasa a IV-a, Școala cu clasele I-VIII, Solonț.

SECȚIUNEA A1 - „Iubirea creștină“ - desen, pentru copiii din clasele III-IV:

Premiul I - Hereș Andreea, clasa a IV-a B, Școala „Ștefan Luchian“ Moinești; Premiul II - Todiras Georgiana, clasa a IV-a B, Școala „Ștefan cel Mare“, Zemeș; Premiul III - Merlușcă Denisa, clasa a IV-a A, Grup Școlar Dărmănești; Mențiune - Condreț Cosmina, clasa a IV-a A, Școala cu clasele I-VIII, Solonț;

Mențiune - Nica Iulia Florentina, clasa a IV-a B, Școala Ștefan cel Mare, Zemeș.

SECȚIUNEA A2 - „Iubirea creștină“ - desen, pentru copiii din clasele V-VI:

Premiul I - Murărașu Elena, clasa a V-a C, Grup Școlar Dărmănești; Premiul II - Hușanu Andreea, clasa a VI-a B, Școala „George Enescu“ Moinești; Premiul III - Barbălată Maria, clasa a V-a A, Școala „Ștefan Luchian“ Moinești; Premiul III - Mihai Crina Teodora, clasa a V-a C, Grup Școlar Dărmănești; Mențiune - Micu Silviu Alexandru, clasa a V-a C, Grup Școlar Dărmănești; Mențiune - Mareș Ana Maria, clasa a V-a A, Școala cu clasele I-VIII, Solonț;

SECȚIUNEA B - „Sănătatea, ca dar al lui Dumnezeu“ (eseu argumentativ)

Premiul I - Alexa Sorina, clasa a VIII-a B, Grup Școlar Dărmănești; Premiul II - Avasiloaie Mălina Ioana, clasa a VII-a A, Școala „Ștefan Luchian“ Moinești; Premiul III - Munteanu Andreea, clasa a VII-a A, Școala „Ștefan Luchian“

Moinești; Premiul III - Râcu Alina, clasa a VIII-a C, Școala „Ștefan Luchian“ Moinești;

Mențiune - Panțiru Cristina Elena, clasa a VIII-a B, Grup Școlar Dărmănești; Mențiune - Anișca Iulia, clasa a VII-a A, Școala „Ștefan Luchian“ Moinești.

„Credem că e necesar să dezvoltăm în suflitele tinerilor noștri compasiunea și iubirea pentru toți aceia care sunt în suferință atât sufletească dar și trupească. În acest demers se înscrie și concursul nostru, activitate în cadrul căreia copiii au fost chemați să ne arate cum văd ei boala și suferința, cunoașterea și asumarea unor valori morale precum demnitatea, altruismul, compasiunea sau sacrificiul de sine“, a subliniat părintele Costel Mareș, protopopul de Moinești, cel care a și coordonat comisia de evaluare a lucrărilor. **(Prof. Elena HERES, Școala „Ștefan Luchian“ Moinești, articol preluat din Revista Harisma)**

Campanii de informare-prevenție la Bacău

Centrul pentru consiliere, recuperare și reabilitare a persoanelor dependente de alcool și alte droguri „Izvorul Tămăduirii“, din cadrul Fundației „Episcop Melchisedec“ - filiala Bacău a Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, a derulat miercuri, 20 iunie, la Liceul „Anghel Saligny“ - Bacău, prima etapă a proiectului „Alege independent!“, informează „Ziarul Lumina“.

Proiectul a fost primit cu interes și deschidere atât de conducerea liceului, dar mai ales de elevi, sesiunea de informare-prevenție fiind susținută de pr. Liviu Burlacu, consilier adicție în cadrul Centrului „Izvorul Tămăduirii“, și de pr. Ionuț Căsaneanu.

Proiectul „Alege independent!“ este susținut de echipa Centrului „Izvorul Tămăduirii“ Bacău, cu binecuvântarea Preasfințitului Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, și este cofinanțat de Primăria Bacău și de Fundația „Episcop Melchisedec“ filiala Bacău.

Următoarea săptămână, la aceeași unitate de învățământ, a avut loc, pe 28 iunie, workshopul „Portret de voluntar“. Acesta face parte dintre ac-

tivitățile susținute în cadrul proiectului FORTE - Formare Trainică pentru Parteneriat Social, finanțat prin fonduri europene - POSDRU, susținut de personalul Centrului de Excelență în Dezvoltarea Resurselor Umane - CEDRU-Bacău, informează „Ziarul Lumina“. Lucrările s-au desfășurat cu binecuvântarea Preasfințitului Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, și au fost coordonate de pr. Ionuț Căsaneanu, în prezența a 33 de elevi și profesori din cadrul Colegiului Tehnic „Anghel Saligny“.

„Tema întâlnirii a fost sugestiv aleasă, mai ales că, pe parcursul vacanței de vară, elevii au mai mult timp la dispoziție, având posibilitatea de a se implica în activități de voluntariat organizate în folosul comunității. Subiectele abordate în cadrul workshopului au fost: definiția voluntariatului, cine poate deveni voluntar, tipuri de activități de voluntariat, responsabilitățile și drepturile voluntarului și exemple de centre de voluntariat sau ONG-uri din municipiul Bacău“, a spus pr. Liviu Burlacu, consilier adicție în cadrul Centrului „Izvorul Tămăduirii“ din Bacău. **(pr. Ctin GHERASIM)**

„Minunea“ sfințirii la Spitalul de Urgență din Moinești

La intrarea PS Părinte Episcop Ioachim pe ușa salonului, femeia s-a ridicat de pe pat și i-a sărutat mâna. Ierarhul a binecuvântat-o ușor pe frunte, i-a întins o iconiță și i-a spus câteva cuvinte de încurajare. Aproape înlăcrimată, aceasta a apucat să rostească două vorbe: „O minune!“, la care medicul aflat în preajmă a întrebat-o: „pentru dumneata?“. „Pentru noi toți!“, a răspuns bolnava.

Spitalul de Urgență din Moinesti este unul în care, prin excelență, colaborarea dintre doctorii de suflet și cei de trup se îmbină armonios. Încă de la înființarea instituției, în curte a fost amenajată și o bisericuță, în care medici, pacienți sau oameni simpli vin să se roage. Pentru că diriguitorii acestui așezământ au înțeles că spitalul nu este altceva decât o inspirație a carității creștine. De aceea, vineri, 8 iunie, după-amiază, la doar două zile înainte de începutul postului Sfinților Apstoli, când Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicear al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, dimpreună cu un sobor de preoți, a oficiat o slujbă de sfințire și binecuvântare a instituției, ca urmare a lucrărilor realizate în ultima perioadă, toți bolnavii care puteau merge au colaborat la biserica de lemn din curte. Aveau

convingerea că sunt îngrijiți într-un sanctuar al pietății, unde profesionalismul și credința, știința și profesia sunt îngemănate. „Este o mare mul-

tumire pentru noi că am putut organiza acest moment deosebit în anul dedicat de către Biserica Ortodoxă Tainei Sfântului Maslu și îngrijirii bolnavilor. Aici, la Moinesti, avem bucuria ca, între Spitalul de Urgență și Arhiepiscopia Romanului și Bacăului să existe o frumoasă colaborare“, a declarat dl doctor Adrian Cotârlet, directorul spitalului moinestean. (pr. Ctin GHERASIM)

La Buhuși, Hristos lucrează prin mâinile maicilor și călugărilor

Ajutorarea celor săraci și nepuțințioși constituie un adevăr de netăgăduit în Biserica Ortodoxă. De altfel, niciun om nu s-ar putea defini ca fiind un creștin adevărat, fără milostenie și dragoste de semenii aflați în necaz.

De la Preasfințitul Părinte Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicear al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, am aflat că multe dintre activitățile filantropice sunt desfășurate de către mănăstiri: „Multe dintre activitățile filantropice desfășurate prin mănăstiri nici nu sunt cunoscute, însă uneori ele trebuie date de exemplu, așa cum este cazul acțiunilor mănăstirilor de lângă orașul Buhuși. În acea zonă trăiesc multe familii cu situație precară, atât materială, cât și financiară, iar maicile și călugării vin în ajutorul oamenilor în mod regulat și de multă vreme“.

Pentru bătrânii și copiii care trăiesc în Marginea sau Izvoare, lângă orașul Buhuși, drumul către mănăstirile Ciolpani sau Runc este un veritabil pelerinaj pe calea întâlnirii cu Hristos Care, prin mâinile maicilor și călugărilor, le oferă întotdeauna ajutor. Încovoiați de povara anilor și

a greutăților, nevoiașii parcurg câte 4-5 kilometri pe jos, aproape zilnic, pentru a veni la mănăstirile de lângă urbea fostelor postavuri. Aici găsesc în permanență ceva de mâncare, alimente pentru acasă, sau chiar îmbrăcăminte adusă de creștini și bine chivernisită de maici, cu scopul de a fi împărțite necăjiților. Între zidurile sfințite de nevointa și osteneala monahală, milostenia este o stare de fapt, pe cât de firească, pe atât de impresionantă ochilor și auzului celor care își imaginează lumea ca fiind ticsită de egocentri și nepăsători. Însă, actul caritabil al celor care și-au dedicat viața slujirii lui Dumnezeu este cel mai adesea unul tăcut și modest.

La Ciolpani, acolo unde ziua începe la 5 dimineața și se încheie la apusul soarelui, adică spre orele 21.00, fiind o continuă stare de muncă și rugăciune, copiii din zonele învecinate se simt ca acasă. Vin de la școlile din Buhuși, pentru a se bucura și a se împărții din bucatele mănăstirești, dar și de dragoste și ajutor. „Avem câteva familii cu mulți copii din cartierul Marginea și din Buhuși care vin aproape zilnic la mănăstire pentru a primi mâncare. Sunt case cu câte șase, șapte copii, fără nici un venit, pe care încercăm să le sprijinim după puterile noastre. Sunt copii buni, care merg la școală și învață bine. Tot ceea ce le oferim este din veniturile proprii ale mănăstirii.

De câțiva ani încercăm să le asigurăm un minimum de hrană, iar când se ivește ocazia le dăruim și îmbrăcăminte, din cea adusă la mănăstire de unii credincioși“, ne-a declarat maica stareță Lucia Chirvase.

Situația este asemănătoare și la Runc, acolo unde părintele stareț Macarie Costea împarte din produsele aflate în gospodăria obștii și familiilor fără posibilități materiale și financiare. „Sunt bătrâni fără pensie, care merg câte 3-4 kilometri pe jos, până aici, la biserică, pentru a fi ajutați. Avem și câteva familii cu mulți copii cărora le dăm alimente la pachet. Din producția mănăstirii mai ducem și la spital, la Buhuși“, a explicat părintele Macarie.

De altfel, situația existentă în cartierele marginase ale acestui oraș este binecunoscută și de preoții parohi din zonă, care organizează adesea campanii de ajutoare a copiilor, în mod special a celor care doresc să ajungă la școală, să învețe. „În protopiatul Buhuși, preoții, alături de credincioși, s-au implicat în ajutorarea copiilor din cartierul Marginea și nu numai, care învață la școlile din oraș. S-au derulat acțiuni filantropice, mergându-se la casele acestora și oferindu-li-se alimente, rechizite și alte produse“, a menționat preotul protopop Cozma Vasile.

Rugăciuni de vindecare și milostenie pentru bătrânii de la Centrul rezidențial Hârja

La începutul postului Sfinților Apostoli, PS Episcop Ioachim Băcăuanul a făcut o bucurie extraordinară bătrânilor îngrijiți la Centrul Rezidențial de la Hârja. În prima zi a postului, Preasfinția Sa a mers în mijlocul bolnavilor și neputincioșilor îngrijiți cu sprijinul și susținerea Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului. S-au adunat peste 60 de suflete, oameni singuri, ori cu copiii plecați peste hotare, sau fără nici un venit, de care Mântuitorul Hristos are grijă, prin Biserica Sa. După oficierea Sfintei Liturghii în biserica de la Hârja, la orele 10.00, a avut loc slujba Sfântului Maslu, în curtea interioară a complexului social-medical. Alături de preoții oneșteni sosiți special pentru acest moment, PS Părinte Episcop Ioachim s-a rugat pentru toți bătrânii și bolnavii, așa cum este tradiția și învățătura ortodoxă. La sfârșitul rugăciunilor, Preasfinția Sa a adresat un cuvânt de învățătură și de încurajare pentru cei care lucrează în centru, pentru cei asistați, dar și pentru credincioșii sosiți din parohiile învecinate pentru a trăi acest moment deosebit. „În contextul anului dedicat de Sfântul Sinod „Tainei Sfântului Maslu și îngrijirii bolnavilor”, trebuie să intensificăm activitatea social-filantropică, să ne implicăm mai mult în ajutorarea semenilor noștri aflați în suferințe trupești și sufletești”, i-a îndemnat ierarhul pe preoți și pe credincioșii prezenți la Hârja. Impresionat și afectat de suferințele bolnavilor din centru, Preasfințitul Ioachim a mers în fiecare cameră, i-a binecuvântat pe cei imobilizați la pat, a stat de vorbă cu ei și le-a oferit cadouri. „Bătrânii acestui așezământ sunt în număr de 49, la care se adaugă 11 la domiciliu. Din cei 49, numai 9 sunt independenți, restul imobilizați la pat sau semidependenți, necesitând o îngrijire specială”, a precizat preotul Ilarion Măță, directorul acestui centru. „Preasfințitul Ioachim este prezent alături de vârstnicii de aici în fiecare lună, fiind un prieten și rugător pentru acești oameni în suferință”, a mai precizat preotul Ilarion. Tot atunci, Preasfințitul Ioachim a vizitat șantierul de la noul Cămin de bătrâni și Clinica medicală din același complex social de la Hârja. „Această construcție, cu binecuvântarea lui Dumnezeu și implicarea directă a Preasfinției Sale, a ajuns la stadiul finisajelor exterioare, mai exact la aplicarea tencuielii decorative la exteriorul acesteia”, a mai adăugat preotul de la Hârja.

Tinerii româșcani în sprijinul bătrânilor de la Hârja

O camionetă încărcată cu produse alimentare și diverse bunuri necesare vieții de zi cu zi a ajuns la bătrânii de la Centrul Rezidențial de la Hârja. Surpriza făcută celor 60 de vârstnici, îngrijiți de Arhiepiscopia Romanului și Bacăului, a fost cu atât mai mare cu cât gestul generos aparținut tinerilor româșcani care, la finele săptămânii trecute, au ales să-și petreacă primele momente din vacanță alături de oamenii pentru care singurele bucurii vin din partea lui Dumnezeu și a semenilor. Acțiunea a fost derulată, cu sprijinul și binecuvântarea PS Episcop Ioachim Băcăuanul, vineri, 22 iunie 2012, de către Biroul de Asistență Socială din cadrul Protopopiatului Roman, sub coordonarea preotului Crețu Cătălin.

Intitulat „O rază de speranță”, proiectul destinat bătrânilor de la Centrul Rezidențial de la Hârja a adus față către față două generații, legate prin dragostea de Dumnezeu și de semenii. „Prin intermediul acestui proiect s-a reușit coeziunea între comunitatea româșcană și per-

soanele aflate la Centrul de la Hârja, unde bătrânii primesc ajutor, asistență medicală și spirituală din partea Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului. Am reușit să-i implicăm pe româșcani, sensibilizându-i pentru a susține atelierul de terapie educațională pentru vârstnicii de la Hârja. Astfel, le-am procurat o parte din materialele necesare pentru realizarea icoanelor pe sticlă, a felicitărilor din hârtie, goblen, croșetat etc. Totodată, membrii a două cluburi Impact: „Tineri cu atitudine” de la Colegiul Național „Roman Vodă”, și „Zâmbet pentru zâmbet” Liceul „Petru Poni”- Roman, au participat cu un program educațional, muzică și voie bună”, a declarat preotul Cătălin Crețu. Româșcanii implicați în proiect au demarat și un program „fundraising” - angajându-se ca produsele pe care bătrânii le vor confecționa să le comercializeze, iar banii obținuți să se întoarcă înapoi la beneficiari, pentru susținerea lor. „În urma acestei vizite, s-a pus bazele unui parteneriat activ, în care tinerii din orașul Roman s-au angajat să revină la Centrul nostru pentru alte proiecte menite să le ofere bucurii persoanelor aflate aici, în grija Bisericii”, a menționat preotul Ilarion Măță, directorul Centrului de la Hârja. (pr. Ctin GHERASIM)

Rusaliile - prezență teandrică a lui Dumnezeu în lume

Taina treimică pe care Biserica o sărbătorește în Duminica Rusaliilor își vedește întreaga însemnătate când e vorba de problema crucială a existenței omenești: ori omul se dezvoltă într-o comunitate sacramental-mântuitoare, ori se izolează într-un individualism păgubitor mântuirii personale. Între comunitar și personal nu există un alt principiu decât cel treimic: în orice iubire adevărată, Dumnezeu este principiul de integrare (din tu și eu, Dumnezeu face noi). O astfel de unitate în diversitate face din comuniune o sferă vitală, în care persoana umană se dezvoltă și crește în Hristos. Sfânta Treime își împărtășește adevărul Său ca lege universală oricărei existențe: „Unul se revarsă în Trei și cei Trei se adună într-Unul“.

Prima cuvântare a Sfântului Apostol Petru (Fapte 2) arată măreția revelației Duhului Sfânt, Care aduce cu sine miracolul vorbirii în limbi: „limbile, odinioară amestecate, se unesc acum întru cunoașterea tainică a Treimii“. „Duhul îi face pe proroci să iasă ca dintr-un nor; El sfințește preoții; din păcătoși face teologi; El întemeiază Biserica“. Revărsarea Duhului Sfânt este confirmată de praznicul Sfintei Treimi. Duhul Sfânt ne poartă de la revelația Bisericii cerești a Celor Trei Persoane dumnezeiești, la constituirea pământestii ei icoane: Biserica vie, a comuniunii oamenilor cu Dumnezeu.

Hristos l-a redat pe om comuniunii

La Cincizecime, Duhul Sfânt vine personal, în numele lui Hristos, de la Tatăl, în lume și se împărtășește Bisericii, în întregime Sfinților Apostoli, adunați la un loc, având în mijlocul lor pe Maica Domnului, marcând însă pe fiecare membru al Bisericii cu o pecete a raportului personal și unic cu persoanele Sfintei Treimi, devenind prezent în fiecare persoană și aceasta datorită faptului că fiecare este un mădular al Trupului unic al lui Hristos. Aceasta este semnificația „limbilor ca de foc“ separate unele de altele, coborâte peste fiecare dintre Apostoli. Textul scripturistic arată clar că acest fenomen al limbilor ca de foc a avut loc numai asupra Sfinților Apostoli (Fapte 2, 1).

Biserica este întemeiată ca unitate a Trupului lui Hristos și ca o comunitate de persoane, Hristos și Duhul Său fiind implicați deodată în același act. „În activitatea Duhului care se răspândește asupra lor, oamenii se încorporează în mod liber în Hristos cel înviat, pentru a nu forma decât un singur trup cu El“ (pr. prof. D. Stăniloae). Cei străpunși la inimă de cele ce se petrecuseră cu Apostolii care fuseseră umpluți de Duhul Sfânt și vorbeau în limbi (Fapte 2, 4-6) au întrebat pe Petru și pe ceilalți Apostoli ce să facă (Fapte 2,37). Răspunzându-li-se: „Pocăiți-vă și să se boteze fiecare dintre voi, în numele lui Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor, și veți primi harul Duhului Sfânt“ (Fapte 2, 38), „ei au primit cuvântul și s-au botezat; și în ziua aceea s-au adăugat ca la trei mii de suflete“ (Fapte 2, 41).

Cu Cincizecimea, adică cu venirea Lui personală, ipostatică în lume și înființarea Bisericii, Duhul Sfânt își găsește acum centrul Lui de acțiune și de iradiere în ființa umană. Devine Duhul comuniunii noastre cu Hristos și Duhul comuniunii între noi prin Hristos, în Biserică. Păcatul a slăbit, până la desființare, tendința firească a omului după comuniunea personală cu Dumnezeu, a pus sufletul într-o stare contrară naturii lui. Răscumpărând pe om din robia păcatului și restaurând firea umană, anume chipul lui Dumnezeu din om, Hristos l-a redat pe

om comuniunii. Venind personal în lume, la Cincizecime, Duhul Sfânt restabilește și întărește relația de comuniune a omului cu Dumnezeu, dar și cu semenii săi în Biserică.

Pogorârea Duhului Sfânt dă existență reală Bisericii

Dacă venirea ipostatică, personală, a Cuvântului a avut în vedere și a realizat răscumpărarea neamului omenesc, venirea ipostatică a Duhului la Cincizecime a adus comuniunea omului cu Dumnezeu prin Hristos, în Biserică. Duhul implică și creează comunitatea. El a venit în trupul Său în mod ipostatic pentru a crea Biserica, formă concretă comunitară.

Biserica este finalizarea acțiunii mântuitoare, începută prin Întrupare, este actul cinci al acestei opere de mântuire. Întruparea, Răstignirea, Învierea și Înălțarea sunt primele patru acte ale operei mântuitoare a lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu Întrupat. Pogorârea Duhului Sfânt dă existență reală Bisericii, punând început sălășluirii trupului îndumnezeit al lui Hristos în celelalte ființe umane, și cu aceasta, pune începutul Bisericii.

Pogorârea Sfântului Duh este actul de trecere de la lucrarea mântuitoare a lui Hristos în umanitatea Sa personală la extinderea acestei lucrări în celelalte ființe umane. Prin Întrupare, Răstignirea, Învierea și Înălțarea, Hristos pune temelia Bisericii în trupul Său. Prin aceasta, Biserica ia ființă virtual. Dar Fiul lui Dumnezeu nu S-a făcut om pentru Sine, ci pentru că din Trupul Său s-a extins mântuirea, ca viață dumnezeiască în noi. Această viață dumnezeiască, extinsă din trupul Său în credincioși, e Biserica, comuniune de viață dumnezeiască a oamenilor cu Hristos, prin Duhul Sfânt. (pr. Constantin LEONTE)

Întâlnirea cu Hristos în Euharistie presupune o pregătire și vindecare prealabile, Spovedania și Maslul fiind tainele ce o pot mijloci, astfel încât Hristos, coborând prin mijlocirea Duhului în templul ființei noastre, să ne poată dărui sănătatea dorită.

Biserica – spitalul unde se operează restaurarea ființei noastre (II)

Toate elementele constitutive ale rânduiei Sfântului Maslu ne introduc într-o atmosferă plină de har, ce decurge din prezența Duhului Sfânt simbolizată de numărul care îi este consacrat și care traspare în fiecare dintre aceste elemente: rugăciunea de sfințire a untdelemnului, șapte citiri biblice, șapte rugăciuni, șapte ungeri în șapte locuri ale trupului bolnavului, șapte officianți.

Având în vedere semnificațiile simbolice ale numărului, ca punte de legătură și deschidere către un plan superior, am putea spune că Taina Maslului, prin elementele sale, împărtășește celui bolnav harul vindecător, conducându-l de la o stare de neputință spre una hărăcită, pregătindu-l în același timp pentru întâlnirea cu Hristos euharistic sau, atunci când e administrată muribundului, ca pregătire pentru întâlnirea cu Mirele Hristos.

Valoarea curativă a Sfântului Maslu

Canonul lui Arsenie are rolul de a pregăti pe cel bolnav pentru primirea harului vindecător, cerând de la Dumnezeu, „*Doctorul și ajutorul*“, ca să-și reverse milostivirea vindecând prin ungeri cu untdelemn sufletul și trupul celui care suferă: „*Îndură-Te și miluiește pe acesta care mult a greșit și-l izbăvește de păcate, Hristoase*“, precum și pecetluirea simțurilor prin care răul intrând a rodit păcatul: „*Însemnându-i acum pe robii Tăi, cu bucuria pecetii Tale, fă, Stăpâne, simțurile lor intrare de netrecut și de necuprins pentru toate puterile cele potrivnice*“. Rezistența la atacul tentațiilor și eliberarea de sub influența lor se realizează prin întărirea simțurilor trupului cu harul comunicat prin Taina Maslului, a cărui introducere în ele se face prin ungera lor cu ulei. Toate cererile acestui canon au rolul de a mijloci pentru cel venit spre vindecare o viață curată închinată slujirii lui Dumnezeu, pregătindu-l pentru înțelegerea faptului că această taină nu este spre moarte, ci spre o viață întru sănătate.

În rugăciunea sfințirii untdelemnului, rostită de șapte ori în numele Duhului Sfânt, se cere

Citirile biblice au rolul pedagogic de a pregăti pe beneficiar pentru înțelegerea prezenței adevăratului Vindecător al său, de a fundamenta cu autoritate biblică administrarea tainei și de a mijloci prezența însăși a Doctorului sufletelor și al trupurilor Care sălășluiește în Evanghelie: „*Nu pun mâna mea cea păcătoasă peste capul celui ce a venit la tine cu pocăință..., ci pun mâna Ta cea puternică și tare ce se află în această Sfântă Evanghelie*“

ca prin mijlocirea ungerii să se împărtășească vindecarea integrală a omului: „*ca să fie celor ce se vor unge din el spre tămăduirea și spre izbăvirea de toată patima și întinăciunea sufletului și a trupului și de toată răutatea*“. În același timp, rugăciunea face aluzie la motivul creării omului, precum și la răspunsul plin de iubire pe care acesta e dator să-l întoarcă dând slavă lui Dumnezeu. Vindecarea este evaluată din această perspectivă ca fiind o cale de adorare a Preasfintei Treimi și o recunoaștere a puterii restauratoare a Ei: „*ca și întru aceasta să se preaslăvească...*“.

În lucrarea „**Ortodoxia**“, Paul Evdokimov acordă Maslului o valoare curativă pentru cel ce o primește, în perspectiva împărtășirii euharistice și aceasta, deoarece „*orice om e virtual bolnav și muritor, de aceea ea se administrează celor ce se împărtășesc*“. Întâlnirea cu Hristos în Euharistie presupune o pregătire și vindecare prealabile, Spovedania și Maslul fiind tainele ce o pot mijloci, astfel încât Hristos, coborând prin mijlocirea Duhului în templul ființei noastre, să ne poată dărui sănătatea dorită.

Boala trupească - semnul văzut al unei boli sufletești

Citirile biblice au rolul pedagogic de a pregăti pe beneficiar pentru înțelegerea prezenței adevăratului Vindecător al său, de a fundamenta cu autoritate biblică administrarea tainei și de a mijloci prezența însăși a Doctorului sufletelor și al trupurilor Care sălășluiește în Evanghelie: „*Nu pun mâna mea cea păcătoasă peste capul celui ce a venit la tine cu pocăință..., ci pun mâna Ta cea puternică și tare ce se află în această Sfântă Evanghelie*“.

Evanghelia I leagă dobândirea vieții veșnice de împlinirea poruncii iubirii aproapelui. Iubirea milostivă a lui Dumnezeu care vindecă pe tot omul ce vine în lume este condiția pe care trebuie să o îndeplinim, să o adaptăm împrejurărilor concrete din propria noastră existență. Vindecarea este rezultatul, fructul iubirii filantropice a lui Dumnezeu înomenit ce continuă prin Duhul „vindecarea rănilor netămăduite“, iar Biserica este spitalul duhovnicesc în care Hristos Doctorul, lucrând nevăzut, redă sănătatea psiho-somatică celor loviți de patimi și neputințe.

Taina Maslului nu e doar semn al iubirii milostive a lui Dumnezeu, ci și semn al dragostei celor care participă în comuniunea rugăciunii la pătimirile celor bolnavi.

Reabilitarea lui Zaheu relatată în a doua evanghelie, e imaginea faptului că Maslul este taina vindecării sufletului prin pocăință și iertarea păcatelor, o vindecare-mântuire. Hristos intră în casa sufletului nostru și vindecă-mântuiește fundamental ființa noastră, transformând-o în templu al Duhului Sfânt, devine prezentă interioară cu condiția ca noi, prin pocăință, să ne regândim prioritățile și să ne deschidem Adevărului.

Evangheliile a treia și a patra sunt dovada faptului că puterea vindecătoare izvorăște din Hristos a fost împărtășită Apostolilor și prin ei Bisericii și în același timp conștientizează pe bolnav de faptul că El este la fel de prezent în această lucrare taumaturgică a Bisericii. Puterea vindecătoare moștenită de Biserică nu este rezultatul unei experiențe antropologice sau al unor cercetări medicale, ci al prezentei harului izvorât din Dumnezeu prin invocarea Duhului de către oficanții.

Evanghelia a V-a ne arată că simțurile noastre, prin pecetluirea cu untdelemn, se răstignesc înțeleptite primind pe Mirele-Hristos prin ușa simțurilor, asemenea fecioarelor înțelepte. Ele pot fi calea care prin ungere mujlocește prezenta împărăției lui Dumnezeu sau pot rămâne opace la această prezentă, devenind calea prin care poate lucra răul. Deschizându-se harului, prin simțuri, firea noastră din opacă devine transparentă, Hristos coborând poate conduce în felul acesta pe omul cel vechi către cel lăuntric.

Evanghelia a VI-a stă sub semnul caracterului universal al tainei Maslului, a cărui putere vindecătoare e împărtășită prin ungere tuturor, iar condiția primirii eate credința sinceră.

Ultima Evanghelie ne descoperă faptul că Taina Maslului nu se referă doar la vindecarea trupului, ci în special la cea a sufletului de bolile spirituale. Referindu-se la constituția psiho-somatică a ființei umane, precum și la acțiunea di-

hotomică a tainei Maslului, părintele Stăniloae spune: „nu putem separa omul în trup și suflet, între lucrarea sufletului și a trupului. Sufletul lucrează prin trup, iar trupul e plin de energiile sufletului. De aceea rugăciunile tainei cer: tămăduirea trupului, iertarea de păcate și curățirea sufletului de păcate. Sălășuirea Duhului are mai ales scopul curățirii de păcate și al tămăduirii de patimi și al vindecării omului la o viață de sfințenie, de slujire curată a lui Dumnezeu”. Aceste remarci se nasc din atitudinea Mântuitorului față de cei pe care i-a vindecat de bolile trupului după ce mai întâi le-a iertat păcatele, arătând interdependența și cauzalitatea lor. Este motivul central pentru care după vindecarea unei boli trupești El spune: „lată te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai păcătuiești”, arătând faptul că boala trupească e semnul văzut al unei boli sufletești nesensibile, iar ieșirea din această stare se realizează prin pocăință sinceră și credință dreaptă: „credința ta te-a mântuit-vindecăt”

Solidaritatea cu cei aflați în suferință este semnul prezenței lui Hristos în lume

Cele șapte rugăciuni diferite ocupă un loc esențial în cadrul rânduielii Tainei Maslului. Ele cer sfințirea untdelemnului prin sângele lui Hristos și tămăduirea bolnavului: „untdelemnul acesta, pe care sfințește-l cu scump sângele Tău”, mijlocesc îmbrăcarea lui în Hristos ca pavăză împotriva răului: „facă-se, Doamne, untdelemnul acesta... îmbrăcăminte împărătească, pază puternică, izbăvitoare de toată lucrarea diavolească, pecete nestricată...”. Puterea vindecătoare a untdelemnului izvorăște din coasta străpunsă a lui Hristos Care mântuiește și vindecă pe tot cel ce se deschide Lui prin credință, prin sângele și apa

care curățesc și unesc prin Botez și Euharistie trupul eclesial cu Hristos. Untdelemnul, ca element specific lucrării Duhului, arată motivația primirii lui de către creștini în perspectiva unirii cu Hristos euharistic, precum și faptul că vindecarea este rodul comuniunii și conlucrării Persoanelor Treimice. Rana lui Hristos vindecă rana bolnavului, care, asumându-și suferința, își răstignesc simțurile consacrandu-le prin ungere, și care făcându-se ascultător și imitator al lui Hristos prin lucrarea Duhului devine mediu al prezentei Lui, Care în locul nostru pătimește: „nu mai trăiesc eu, ci Hristos este Cel ce trăiește în mine”. Însemnarea cu semnul sfintei cruci pecetluiește vindecarea ca rod al Crucii, pe de o parte, dar și faptul că aceasta se dobândește de către cei ce s-au răstignit pentru Hristos în lumea aceasta. Acest lucru ne revelează faptul că vindecarea devine operantă numai în contextul în care cel bolnav este mădular al trupului eclesial, și care după vindecare rămâne integrat și angajat în efortul duhovnicesc de a accede spre unirea cu Dumnezeu.

Taina Maslului nu e doar semn al iubirii milostive a lui Dumnezeu, ci și semn al dragostei celor care participă în comuniunea rugăciunii la pătimirile celor bolnavi și îi însuflă prin aceasta cu puterea de a întâmpina duhovnicește starea sănătății precare în care se află. Compasiunea arătată de cei prezenți bolnavului a determinat de cele mai multe ori pe Hristos să vindece pe unii pentru credința și ruga altora și să zică: „acolo unde vor fi doi sau trei adunați în numele Meu, acolo voi fi și Eu în mijlocul lor”. Solidaritatea cu cei aflați în suferință este semnul prezentei lui Hristos în lume, Care nu încetează să vindece bolile și durerile umanității prin lecurile credinței mărturisitoare și prin tainele Bisericii, pregătind permanent trupul Său pentru unirea pleneră în împărăția Sa. (Preot Valentin BĂLTOI, Parohia Icușești)

Agenda de lucru a Preasfințitului Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, pentru luna iunie 2012

1 iunie

- a premiat pe toți elevii care au obținut premii la diverse concursuri și olimpiade la Disciplina Religie din județul Bacău și Municipiul Roman;
- a oficiat Slujba Vecerniei și slujba de sfințire a Centrului social Lazaret, organizat de Fundația „Episcop Melchisedec”, filiala Bacău. A rostit cuvânt ocazional;

2 iunie

- a oficiat Slujba de sfințire a Bisericii „Sf. Dumitru”, Florești, Parohia Huruiești, Prot. Sascut.
- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserica „Sf. Dumitru”, Florești. A rostit cuvânt de învățătură;
- a oficiat Slujba Privegerii la Biserica „Pogorârea Duhului Sfânt”, M-reă Rafaila, Vaslui. A rostit cuvânt de învățătură;

3 iunie

- a oficiat Sfânta Liturghie la Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman. A rostit cuvânt de învățătură;
- a hirotonit în treapta de preot pe PC Arhidiacon Ionuț Alexandru Amărinii, pe seama Parohiei „Sf. Vasile cel Mare”, Roman;
- a hirotonit în treapta de diacon pe tânărul teolog Laurențiu Fânaru, pe seama Parohiei Pâncești, Bacău, Protopopiatul Sascut, pentru filia Soci;
- a oficiat Slujba Vecerniei la Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman și a sfințit ramurile de tei;
- a oficiat Slujba de resfințire a Bisericii „Pogorârea Duhului Sfânt”, Parohia Gădintii, Protopopiatul Roman. A rostit cuvânt de învățătură;

4 iunie

- a oficiat Slujba de resfințire a Bisericii „Sfintii Voievozi”, Parohia Larga, Protopopiatul Onești.
- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserica „Sfintii Voievozi”, Parohia Larga, Protopopiatul Onești. A rostit cuvânt de învățătură;
- a hirotonit în treapta de preot pe PC Diacon Laurențiu Fânaru pe seama Parohiei Pâncești, Bacău, Protopopiatul Sascut, pentru filia Soci;
- a hirotesit iconom-stavrofor pe PC Pr. Sorin Postelnicu, Parohia Larga, Protopopiatul Onești;
- a hirotesit duhovnici pe PC Pr. Laurențiu Fânaru și PC Pr. Justin Alixandrescu, Parohia Dărmănești I;

5 iunie

- audiențe și lucrări de birou;

6 iunie

- audiențe și lucrări de birou;
- a primit în audiență pe: Pr. Gheorghe Tătaru, Parohia Parincea; Pr. Costel Busuioc, Parohia „Sf. Nicolae”, Bacău; d-l Costel Segneanu, Roman; d-l Bogdan Gabriel Maxim, pictor;
- a oficiat Slujba Vecerniei în Biserica „Sfântul Dumitru”, Parohia Iușca și a sfințit o Sfântă Troiță. A rostit cuvânt de învățătură;

7 iunie

- audiențe și lucrări de birou;

8 iunie

- audiențe și lucrări de birou;
- a oficiat Slujba de sfințire a Spitalului Municipal Moinești. A rostit cuvânt ocazional;

9 iunie

- a oficiat Taina Cununii pentru tinerii Alexandru Mihai și Andreea, la Biserica „Adormirea Maicii Domnului”, Piața Neamt. A rostit cuvânt de învățătură;

10 iunie

- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserica „Sfântul Dumitru”, Parohia Cașin I, Protopopiatul Onești. A rostit cuvânt de învățătură;

- a oficiat Slujba de sfințirea a Așezământului social-filantropic ridicat în Parohia Cașin I;
- a hirotesit iconom-stavrofor pe PC Pr. Cococar Marius, Parohia Cașin I;
- a oficiat Taina Cununii pentru tinerii Dragoș Constantin și Elena Alexandra Custură, în Catedrala „Înălțarea Domnului”, Bacău. A rostit cuvânt de învățătură;

11 iunie

- a oficiat, alături de preoții din Protopopiatul Onești, Slujba Tainei Sfântului Maslu la Centrul rezidențial pentru bătrâni „Sf. Voievod Stefan cel Mare”, Parohia Hârja. A rostit cuvânt de învățătură;

12 iunie

- audiențe și lucrări de birou;

13 iunie

- audiențe și lucrări de birou;
- a primit în audiență pe d-l Emil Izvoranu, loc. Stănița;

14 iunie

- audiențe și lucrări de birou;

15 iunie

- audiențe și lucrări de birou;
- a primit în audiență pe: Pr. Vasile Cozma, Protopop al Protopopiatului Buhuși; Pr. Ioan Movileanu, Parohia „Sf. Ilie”, Roman;

17 iunie

- a oficiat Sfânta Liturghie la Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman. A rostit cuvânt de învățătură;
- a hirotesit duhovnic pe PC Pr. Ionuț Alexandru Amărinii, Parohia „Sf. Vasile cel Mare”, Roman;

18 iunie

- audiențe și lucrări de birou;
- a primit în audiență pe: Pr. Costică Busuioc, Parohia „Sf. Nicolae”, Bacău; Pr. Iulian Adam, Parohia Holt;

19 iunie

- audiențe și lucrări de birou;

20 iunie

- audiențe și lucrări de birou;
- a primit în audiență pe d-l Andrei Ciubotaru, Bacău;

21 - 22 iunie

- audiențe și lucrări de birou;

24 iunie

- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserica „Buna Vestire”, Bacău. A rostit cuvânt de învățătură;

25 iunie

- audiențe și lucrări de birou;
- a participat la sedința de investire a d-lui Culiță Tărău, în funcția de președinte al Consiliului Județean Neamt. A rostit o alocuțiune;

26 iunie

- audiențe și lucrări de birou;
- a participat la sedința de reinvestire a d-lui Prof. Dan Laurențiu Leoreanu, în postul de primar al Municipiului Roman. A rostit o alocuțiune;
- a dezbătut și soluționat diverse probleme administrative în cadrul sectoarelor Cancelariei eparhiale;

27 iunie

- audiențe și lucrări de birou;
- a primit în audiență pe: Pr. Iulian Ciprian Berteș, Parohia Botesti, Bacău; Pr. Vasile Ghiniță, Parohia „Sf. Voievod Stefan cel Mare”; Pr. Nicolae Zaharia, Parohia Brătla I; Pr. Ionel Piștea, Parohia „Sf. Nicolae”, Onești; d-l Gheorghe Toma, loc. Ion Creangă; d-l Valeriu Porea, Comănești; d-l Cătălin Robert Chiper, Bacău;

28 iunie

- a prezidat sedința Permanentei Consiliului eparhial;
- a oficiat Slujba Vecerniei la Biserica „Sf. Ap. Petru și Pavel”, cartierul Nicolae Bălcescu, Roman. A rostit cuvânt de învățătură;

29 iunie

- a oficiat Sfânta Liturghie la Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman. A rostit cuvânt de învățătură;

30 iunie

- a făcut parte din soborul de ierarhi care, sub protia Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, a oficiat Slujba de sfințire a Bisericii „Soborul celor 12 Apostoli”, Mănăstirea Bărsana;
- a făcut parte din soborul de ierarhi care, sub protia Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, a oficiat Sfânta Liturghie la Biserica „Soborul celor 12 Apostoli”, Mănăstirea Bărsana. (a consemnat arhid. Ciprian Ioan IGNAT, Secretar eparhial)